

ΕΠΕΑΕΚ 2
ΑΞΟΝΑΣ 4 - ΜΕΤΡΟ 4.1 - ΕΝΕΡΓΕΙΑ 4.1.1
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΠΡΑΞΗΣ 4.1.1.β

ΕΡΓΟ "ΚΑΛΙΡΡΟΗ"

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΩΣ ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ
ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗ-ΚΟΥΪΜΤΖΗ

**Θεατρικά
Δρώμενα**

Ελένη Κουϊμτζή

Ευανθία Τάζογλου

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΚΑΙ ΑΡΧΙΚΗΣ
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ 2000-2006 (ΕΠΕΑΕΚ 2)
Άξονας 4, Μέτρο 4.1, Ενέργεια 4.1.1, Κατηγορία Πράξης 4.1.1.Β

ΕΡΓΟ ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ

“Προωθώντας την ισότητα των φύλων κατά τη μετάβαση από την εκπαίδευση στην αγορά εργασίας: Δράσεις συμβουλευτικής και επαγγελματικού προσανατολισμού με την οπτική του φύλου”

ΤΕΛΙΚΟΣ ΔΙΚΑΙΟΥΧΟΣ

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ - ΤΜΗΜΑ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑΣ

Επιστημονικώς Υπεύθυνη: Β. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗ - ΚΟΥΪΜΤΖΗ

ΔΡΑΣΗ

“Πιλοτική και Διευρυμένη Εφαρμογή Προγραμμάτων ΣΕΠ με την Οπτική του Φύλου”

Υπεύθυνες Δράσης: Α. ΣΤΟΓΙΑΝΝΙΔΟΥ - Ε. ΣΥΓΚΟΛΛΙΤΟΥ

Θεατρικά Δρώμενα

Συγγραφή

ΕΠΑΛ ΤΗΝΟΥ

Νίκος Βρανίτης, Μαθητής

Ερρικέτα Κριαρή, Εκπαιδευτικός

Βάνα Βούλγαρη, Εκπαιδευτικός

ΓΡΑ.Σ.Ε.Π. ΛΕΥΚΙΜΜΗΣ

Μαρία Μακρή (σε διακευή Μαρίας Γιανναδάκη)

2^ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΓΑΛΑΤΣΙΟΥ

Αναστασία Δεουδέ

Γλωσσική Επιμέλεια

Κωνσταντίνα Πετρίδου

ΕΠΑΛ ΤΗΝΟΥ

Σενάριο του μαθητή Νίκου Βρανίτη. Παίχτηκε στην Ημέρα Σπουδών & Σταδιοδρομίας και στην Ημερίδα Γονέων.

Θεατρικό δρώμενο για τα στερεότυπα που επικρατούν για άντρες και γυναίκες στο χώρο εργασίας.

Αφηγητής:

Βρισκόμαστε σε κάποιο Γραφείο Ευρέσεως Εργασίας, κάπου στο κέντρο της Αθήνας. Ο υπεύθυνος του γραφείου και η γραμματέας του είναι έτοιμοι να υποδεχτούν και να ακούσουν τα προβλήματα των ανθρώπων που βρίσκονται στο σαλόνι και παράλληλα να τους βρουν εργασία.

ΚΑΛΗ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΗ!

- ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ:** Παρακαλώ ας περάσει η κυρία Φιλιώ Κλαψάκη.
- ΚΛΑΨΑΚΗ:** Ααχ! Καλημέρα σας!
- ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ:** Καλημέρα σας, καθίστε. Πείτε μου.
- ΚΛΑΨΑΚΗ:** Ε, τι να σας λέω! Δε βρίσκω πουθενά δουλειά. Ψάχνω αλλά τίποτε. Είμαι σε απόγνωση! Και να πείτε ότι είμαι καμιά άχρηστη, καμιά που δεν ξέρει που παν τα τέσσερα! Ε, όχι λοιπόν κύριε! Είμαι απόφοιτη ΤΕΙ Τουριστικών Επιχειρήσεων, παρακαλώ! Αλλά θέλω τόσο πολύ να βρω δουλειά, που μπορώ να κάνω τη baby-sitter, ακόμη και την καθαρίστρια!
- ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ:** Μμμ, μάλιστα, για να δω...εεε, υπάρχει μία θέση σύμφωνα με τις γνώσεις σας, αλλά δεν ξέρουμε ακόμα. Υπάρχει βέβαια και μία θέση καθαρίστριας, αλλά... πάλι δεν ξέρουμε. Εμμ... Αφήστε μας το βιογραφικό σας και αν είναι θα σας ειδοποιήσουμε!
- ΚΛΑΨΑΚΗ:** Μάλιστα. Σας ευχαριστώ για τη θέση που δε μου δώσατε!.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: Παρακαλώ να περάσει ο κύριος Αγαμέμνωνας Τσιλιμπανιδάκης.

ΤΣΙΛΙΜΠΟΥΝΙΔΑΚΗΣ: Γεια χαρά!

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: Γεια σας. Πείτε μου!

ΤΣΙΛΙΜΠΟΥΝΙΔΑΚΗΣ: Να, βλέπετε, έχω σπουδάσει δημοσιογραφία και νομική, αλλά από δουλειά... τζίφος! Ξέρετε τώρα, τάχα μετράνε οι γνώσεις, αλλά τελικά το μέσον - ΜΕΣΟΝ. Χωρίς αυτό σήμερα ψωμάκι δεν έχει! Γι' αυτό ήρθα εδώ σήμερα μήπως, λέω μήπως... που δεν νομίζω, μου βρείτε καμιά δουλίτσα γραφείου ανάλογα με τις γνώσεις μου, γιατί μού 'χει πιστεί... η μέση από τη δουλειά: πάνω κάτω στις σκαλωσιές, μπετά, τούβλα κτλ... Βλέπετε δουλεύω σαν οικοδόμος!

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: Ναι, ναι, τι μου λέτε! Κοιτάξτε, εμείς θα ψάξουμε και θα σας ενημερώσουμε το γρηγορότερο δυνατό. Μείνετε ήσυχος!

ΤΣΙΛΙΜΠΟΥΝΙΔΑΚΗΣ: Α, καλά, εντάξει!

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: Αλεξάνδρα μου, γιατί δε μου μιλάς, αφού ξέρεις ότι μ'αρέσεις πολύ!

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: Μμμμ!! Σε είδα, ούτε ένα δωράκι δε μου έκανες χθες που είχα τα γενέθλια μου.

(Την πλησιάζει, αλλά εκείνη φωνάζει τον επόμενο.)

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: Η κυρία Νάντια Βώδου να έρθει!

ΒΩΔΟΥ: Γεια σας, τι κάνετε!

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: Καλά, ευχαριστώ, καθίστε!

ΒΩΔΟΥ: Όπως βλέπετε από το βιογραφικό μου, είμαι απόφοιτη σχολής παιδαγωγικών, αλλά δούλεα σαν ασφαλίστρια. Όμως, με απέλυσαν!

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: Μπορώ να ρωτήσω, γιατί απέλυσαν μια τόσο γοητευτική κυρία με τόσα προσόντα όπως εσείς!

ΒΩΔΟΥ: Αυτό δεν το έχω πει σε κανέναν, αλλά εσείς μου φαίνεστε καλός! Να, μου είπαν πως δεν είμαι κοινωνική, αλλά ξέρετε τι εννοούν με αυτό... ότι δεν έβγαينا ραντεβού με τους πελάτες!

- ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ:** Α, δηλαδή, θέλατε να κάνετε τη δουλειά σας και μόνο και όχι να αναπτύξετε στενές σχέσεις, ας το πούμε, με τους πελάτες.
- ΒΩΔΟΥ:** Καλέ όχι, απλά δεν μου άρεσαν οι πελάτες. Ήταν όλοι γέροι!
- ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ:** Α βέβαια, πώς δεν το σκέφτηκα!
- ΒΩΔΟΥ:** Τώρα θέλω να βρω δουλειά σε δασκάλα σε ιδιωτικό σχολείο ή κάποια δουλειά τέλος πάντων, μέχρι να διοριστώ στο δημόσιο και επιτέλους να εκπληρώσω το όνειρο μου...
- ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ:** Τι, να βγαίνετε με ωραίους άντρες;
- ΒΩΔΟΥ:** Όχι καλέ, πώς σας ήρθε; Να γίνω δασκάλα!
- ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ:** Α, εντάξει. Απλά θα περιμένετε ένα μικρό χρονικό διάστημα, μέχρι να βρεθεί κάτι για εσάς.
- ΒΩΔΟΥ:** Σας ευχαριστώ, γεια σας.
-
- ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ:** (Προς την γραμματέα) Ωχ, ξέχασα τα γενέθλια σου, ο ηλίθιος! Γι'αυτό μου θύμωσες μωράκι μου; Έλα δω να σου δώσω ένα φιλάκι!
- ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ:** Όχι, γιατί θα σου δώσω εγώ καστουκάκι!
- (Με το που πάει να την αγκαλιάσει, αυτή φωνάζει τον επόμενο.)
- ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ:** Ο κύριος Χάρης Καϊλόπουλος να περάσει!
- ΚΑΪΛΟΠΟΥΛΟΣ:** Hello, πώς παεί;
- ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ:** Γειά σας.
- ΚΑΪΛΟΠΟΥΛΟΣ:** Σπούδασα πληροφορική σε ΤΕΙ, όπως ξέρετε από το βιογραφικό μου, αλλά δεν έχω βρει δουλειά που να έχει σχέση με αυτό.
- ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ:** Και πώς ζείτε κύριε;
- ΚΑΪΛΟΠΟΥΛΟΣ:** Εννοείτε... πώς «ταϊζώ» το θηρίο μου τη Harley, γιατί μένω με τους γονείς μου! Ε, λοιπόν δουλεύω σε ένα μπαράκι και σερβίρω ποτά! Δε λέω, με τα χρήματα αυτά το συντηρώ το θηρίο μου, άσε που βλέπω τα ΜΩΡΑ στο μπάρ, αλλά νομίζω, πως άρχισα να σκέφτομαι πιο ώριμα... !
- ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ:** Εσείς, ώριμα;

- ΚΑΪΛΟΠΟΥΛΟΣ:** Ναι, γιατί, δεν κατάλαβα!!!
- ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ:** Όχι, τίποτα, συνεχίστε.
- ΚΑΪΛΟΠΟΥΛΟΣ:** Σκέφτομαι πιο ώριμα, όπως είπα και θέλω να δουλέψω σε γραφείο για να συνεργάζομαι με μια κούκλα σαν τη γραμματέα σας! Θα αποχωριστώ βέβαια τη δυνατή μουσική που μ' αρέσει, αλλά... γι' αυτό υπάρχουν τα MP3! Θέλω να συνεχίσω τις σπουδές μου σε ΑΕΙ, για να βρώ δουλειά σαν καθηγητής πληροφορικής ή σε κάτι που έχει σχέση με την πληροφορική.
- ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ:** Καθηγητής... Αφήστε το καλύτερα, μη χαλάσετε τα παιδιά μας, αλλά νομίζω, πως κάτι με την πληροφορική σίγουρα θα βρούμε, γιατί υπάρχουν θέσεις. Όμως μέχρι να βρούμε την καλύτερη, θα πάρει λίγο καιρό.
- ΚΑΪΛΟΠΟΥΛΟΣ:** Ο.Κ. bye μέχρι τότε.
-
- ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ:** Η κυρία Λεμονιά Καραβλάχου;
- ΚΑΡΑΒΛΑΧΟΥ:** Ναι, ναι, εγώ είμαι, χαίρεται.
- ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ:** Χαίρεται, καθίστε. Εσείς, αν δεν κάνω λάθος, σπουδάσατε Οικονομικά... μμμ... και δουλεύατε ως Manager σε μια επιχείρηση... από την οποία όμως, σας απέλυσαν... Θα μπορούσατε να μου πείτε, αν δεν σας πειράζει φυσικά, γιατί σας απέλυσαν;
- ΚΑΡΑΒΛΑΧΟΥ:** Να, κάποια χρόνια πριν, μέχρι και σήμερα, αλλά σίγουρα και στο μέλλον, υπήρχε, υπάρχει και θα υπάρχει ο ρατσισμός στις γυναίκες...
- ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ:** Εννοείτε, ότι σας απέλυσαν επειδή είστε γυναίκα;
- ΚΑΡΑΒΛΑΧΟΥ:** Ναι, αλλά πόσο μάλλον επειδή ήμουν έγκυος και γέννησα ένα παιδί. Ο προϊστάμενος μου θεώρησε, πως δε θα ανταποκρινόμουν στα καθήκοντά μου και έτσι κατέληξα εδώ να ψάχνω για οποιαδήποτε δουλειά.
- ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ:** Σας καταλαβαίνω... όμως...
- ΚΑΡΑΒΛΑΧΟΥ:** Και δεν είναι μόνον αυτό. Μόλις έχασα τη δουλειά μου και, κατά συνέπεια, και τον πολύ καλό μισθό μου, ο άνδρας

μου μ'εγκατέλειψε και πήγε στη Βραζιλία με μια πλούσια γριά, φυσικά για να της φάει και αυτής τα λεφτα. ΤΟ ΚΤΗΝΟΣ, Ο ΑΝΑΙΣΘΗΤΟΣ, ΟΟΟ...

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ:

Εντάξει κυρία μου, ησυχάστε, μην κάνετε έτσι! Όμως εμένα αυτό που με παραξενεύει είναι ότι είπατε για το ρατσισμό! Δεν καταλαβαίνω. Συνήθως οι εργοδότες δεν είναι ρατσιστές. Και το λέω αυτό επειδή έχω ένα φίλο εργοδότη. Όλους τους προσλαμβάνουν και δεν απολύουν μόνον γυναίκες. Π.χ. αν έχουν μπροστά τους ένα μεσόκοπο, ένα γεράκο με το ένα πόδι στον τάφο και μια μικρή σε ηλικία και όμορφη γυναίκα, τότε θα προσλάβει τη γυναίκα. Ή όταν έχει δυο γυναίκες: μία με ένα παιδί και μία χωρίς παιδί, θα προσλάβει τη δεύτερη, που είναι πάλι γυναίκα! Γι'αυτό σας λέω, δεν μπορώ να καταλάβω, τα περί ρατσισμού! (Γυρνάει προς την γραμματέα) Κυρία Μινάκη, δώστε ένα ποτήρι νερό στην κυρία και πηγαίνετέ την έξω. (Ξαναγυρνάει προς την Καραβλάχου). Θα σας ενημερώσουμε, κυρία μου, αμέσως μόλις βρούμε κάτι για σας.

ΚΑΡΑΒΛΑΧΟΥ:

Ε, τι άλλο θα λέγατε! Άνδρες σου λέει μετά: υπεύθυνοι και εξυπηρετικοί. Χα, χα ας γελάσω!!!

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ:

Αλεξάνδρα μου, δεν πιστεύω να μου κάνεις έτσι; Θα με συγχωρέσεις που δε σου πήρα δώρο, ε;

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ:

Καλύτερα να μην πάω μία ολόκληρη μέρα κομμωτήριο και να μην κάνω μανικιούρ, παρά να σε συγχωρέσω (του δίνει καστούκι). Λεχρίτη!

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ:

Κύριε Περικλή Μεράκογλου, ελάτε! Επιτέλους, ο τελευταίος!

ΜΕΡΑΚΟΓΛΟΥ:

Γεια χαρά νταν!

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ:

Γεια σας, πείτε μου.

ΜΕΡΑΚΟΓΛΟΥ:

Ξέρετε, παλιά δούλευα σε κάτι εστιατόρια σα σερβιτόρος και πριν ένα μήνα σαν ταξιτζής. Πάντα σα σερβιτόρος ήμουν ήσυχος, καθόμουν σε μία γωνία, έπινα το καφεδάκι μου, τσιμπούσα και κάτι από το δίσκο με τα πιάτα και δεν

έκανα τίποτα άλλο. Δεν ενοχλούσα κανέναν, ούτε καν τους πελάτες. Αφού να δείτε, μου έλεγε το αφεντικό να τους πάρω παραγγελία και εγώ δε σηκώνομουν από τη θέση μου, για να μην τους διακόψω την κουβέντα. Αφού ήμουν τόσο καλός, δεν καταλαβαίνω γιατί με απέλυσαν. Όμως απ' την άλλη, όταν γύριζα σπίτι, ήμουν ψόφιος. Ξέρετε τι δύσκολο που είναι να κάθεται όλη μέρα, να πίνεις τον καφέ σου και να έχεις τους πελάτες να σου ζαλίζουν το κεφάλι; Άσε που νυστάζεις κιόλας!

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: Βέβαια, πως, καταλαβαίνω (ειρωνικά).

ΜΕΡΑΚΟΓΛΟΥ: Τώρα, βέβαια, από αυτή τη δουλειά ο ταξιτζής ήταν καλύτερο, όμως και από κει με απέλυσαν. Εγώ, όμως, το μόνο που έκανα ήταν να αφήνω στη μέση της κούρσας τους επιβάτες που μου την έδιναν στα νεύρα. Ε!!! Βέβαια, όλη μέρα να κάθομαι μέσα στην κίνηση, να έχει πιαστεί ο... γοφός μου και να ακούω από πάνω, να πούμε, την κάθε κυριούλα να λέει το χαβά της... ΕΛΕΟΣ με καταλαβαίνετε, νομίζω κύριε Γυναικά.

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: Βέβαια, καταλαβαίνω, πως! Σκοτώνεστε στη δουλειά και θέλετε από μένα να σας βρω ένα εύκολο επάγγελμα. Ε, λοιπόν κύριέ μου, είστε πολύ μεγάλος τεμπέλης, δεν τρώγεστε! Έξω από το γραφείο μου, τώρα!!!

ΜΕΡΑΚΟΓΛΟΥ: Καλά κύριος, πώς φωνάζεις έτσι; Εντάξει να πούμε, φεύγω, πω, πω!!!

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: Πω, πω, τι κουραστική μέρα! Έλα Αλεξάνδρα μου να μου κάνεις λίγο μασάζ!

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: Ναι καλά, που θέλεις και μασάζ! Χαλβά! Ε χαλβά!

ΠΑΙΖΑΝΔΡΑΚΟΥ: Hello, Cookie μου!

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: Ωχ! Σούλα μου, τι κάνεις εδώ; Καιρό έχω να σε δώ γλύκα! Ομόρφηνες ή έτσι νομίζω;

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: Ποια είναι αυτή η Cookie;

ΠΑΙΖΑΝΔΡΑΚΟΥ: Ομόρφηνα καλέ! Κι εσύ δεν είσαι άσχημος!

- ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ:** Θα βγούμε σήμερα; Καιρό έχουμε να βγούμε (το λέει πονηρά.)
- ΠΑΙΖΑΝΔΡΑΚΟΥ:** Δεν ξέρω (τον πλησιάζει και του χαϊδεύει τη γραβάτα), αν...
- ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ:** Τι «αν», ότι θέλεις θα σου κάνω!
- ΠΑΙΖΑΝΔΡΑΚΟΥ:** Να μωρέ Cookie μου. Θέλω κι εγώ να βρώ μια δουλίτσα. Όχι τίποτε σπουδαίο, απλά να παίρνω 3.000 ευρώ το μήνα!
- ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ:** Ότι θέλει η κοριτσάρα μου! Να, τώρα αμέσως παίρνω τηλέφωνο ένα γνωστό μου!
- ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ:** Μα κύριε Γυναικά στους προηγούμενους δεν...
- ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ:** Ε, οι προηγούμενοι δεν ήταν η Σουλάρα μου. Ε, εννοώ η κυρία Παϊζανδράκου (σηκώνει το τηλέφωνο και μιλάει). Ναι, ο κ. Γυναικάς είμαι, τον κύριο Μουρμούρη θα ήθελα. Έλα βρε Μανωλάρα, τι κάνεις; Και 'γω καλά είμαι. Θα σου πω, τη θυμάσαι τη Σούλα; Ναι, ναι, τη Σούλα με τα... ξέρεις! Θέλω βρε παλιόφιλε να το προσλάβεις το κορίτσι, είναι πολύ καλή! Ναι, βρε σου λέω, έχει τελειώσει το Λύκειο! Τι μπορείς; Ευχαριστώ, ρε μεγάλε! Άντε, αύριο, μην ξεχάσεις, θα δούμε το ματς, έτσι; Ο.Κ. Άντε γεια! (Γυρίζει προς τη Σούλα) Εντάξει, όλα κανονίστηκαν. Από αύριο θα δουλεύεις ως υπεύθυνη Δημοσίων Σχέσεων στην ΜΟΥΡΜΟΥΡΑΣ.
- ΠΑΙΖΑΝΔΡΑΚΟΥ:** Αχου, μωρέ Cookie μου σε ευχαριστώ πολύ! Βρε πονηρούλη, το κέρδισες το ραντεβουδάκι. Άντε 9:00 στο γνωστό μέρος!
- ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ:** Ο.Κ. μωρό, ανυπομονώ!

ΕΠΑΛ ΤΗΝΟΥ

Σενάριο της εκπαιδευτικού Ερρικέτας Κριαρή. Παίχτηκε σε Ημερίδα Σπουδών και Σταδιοδρομίας.

Θεατρικό δρώμενο σχετικά με την επιλογή σπουδών και επαγγέλματος στην εφηβεία.

ΣΚΗΝΙΚΟ

Το καθιστικό ενός σπιτιού, με καναπέ, καρέκλες, μαξιλάρια, πουφ, ένα τραπεζάκι. Ο παππούς κάθεται σε μια πολυθρόνα, ενώ η υπηρέτρια τακτοποιεί. Μπαίνει μέσα η μητέρα με τον πατέρα μετά τη δουλειά.

ΜΗΤΕΡΑ: Ακόμη μια κουραστική ημέρα. Γειά σου πατέρα! Γειά σου Ρίτσα. Τα παιδιά, έχουν γυρίσει;

ΡΙΤΣΑ: Ναι. Τα αγόρια. Είναι στο δωμάτιο τους.

ΜΗΤΕΡΑ: Άρη, ξέρεις τι άκουσα σήμερα στη δουλειά;

ΠΑΤΕΡΑΣ: Τί; Για πες.

ΜΗΤΕΡΑ: Η κόρη μιας συναδέλφου, θέλει ν' ασχοληθεί, λέει, με τα καράβια. Σα μηχανικός, δηλαδή. Άκου πράγματα!

ΠΑΤΕΡΑΣ: Και τί έκανε η συνάδελφός σου;

ΜΗΤΕΡΑ: Τί να κάνει; Τώρα δεν το δέχεται, αργά ή γρήγορα όμως θα το δεχθεί. Μπορεί να κάνει κι αλλιώς; Η κόρη της επιμένει πως αυτό θέλει.

ΠΑΤΕΡΑΣ: Καλά! Πάω λίγο ν' αφήσω τα πράγματα και επιστρέφω.

ΜΗΤΕΡΑ: (μιλάει μόνη της): Σκέφτεσαι και τα δικά μου παιδιά να μου ξεφουρνίσουν τίποτα περίεργα επαγγέλματα; Δεν έχω συζητήσει ποτέ μαζί τους γι' αυτό το θέμα. Για να τους φωξάζω... «παιδιά, παιδιά, για ελάτε λίγο που σας θέλω!»

Τα αγόρια μπαίνουν στο σαλόνι έκπληκτα και απορημένα. Επικρατεί το βουητό των παιδιών με ερωτήσεις

ΔΗΜΗΤΡΗΣ: Τί έγινε πάλι, έλεος, το βλέπω το κήρυγμα!

- ΜΙΧΑΛΗΣ:** Ωχ! Δεν τα «βλέπω» καλά τα πράγματα.
- ΑΛΕΞΗΣ:** Θα τα «ψιλοακούσουμε» μάλλον, δεν μ' αρέσει το «υφάκι».
- ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ:** Ναι, ναι, μάλλον.
- ΜΗΤΕΡΑ:** Παιδιά μου, δεν έχουμε συζητήσει ποτέ για τα επαγγέλματα που θέλετε ν' ακολουθήσετε!
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ:** Ωχ, δε νομίζω να θέλεις να συζητήσουμε τώρα γι' αυτό!
- ΜΗΤΕΡΑ:** Ναι, ναι, γι' αυτό θα συζητήσουμε! Ας ξεκινήσω με τον Αλέξη, τον Βενιαμίν της οικογένειας. Τι επάγγελμα θέλεις να ακολουθήσεις Αλέξη μου;
- ΑΛΕΞΗΣ:** ΕΕΕΕΕ, βασικάαααα εεεεε, άκου, μην το πάρεις στραβά, αλλά θέλω να γίνω νηπιαγωγός.
- ΜΗΤΕΡΑ:** Νηπιαγωγός! (Γουρλώνει τα μάτια). Μα παιδί μου, αυτό είναι επάγγελμα για κορίτσια.
- ΑΛΕΞΗΣ:** Εεεε. Όχι για κορίτσια βρε μαμά. Αυτό είναι ένα επάγγελμα για ανθρώπους που αγαπάνε τα παιδιά. Κι εγώ αγαπάω τα μικρά παιδιά και θέλω να ασχοληθώ με αυτά.
- ΜΗΤΕΡΑ:** Τότε να γίνεις δάσκαλος ή καθηγητής, όχι νηπιαγωγός.
- ΑΛΕΞΗΣ:** Μα εγώ θέλω ν' ασχοληθώ με παιδιά προσχολικής ηλικίας.
- ΜΗΤΕΡΑ:** Τότε, όταν μεγαλώσεις και παντρευτείς και κάνεις δικά σου παιδιά, να ασχοληθείς με αυτά, όχι να γίνεις νηπιαγωγός. Άκου εκεί νηπιαγωγός άντρας! Εσύ αγόρι μου τι θέλεις να σπουδάσει; Πες μου σε παρακαλώ ένα αντρικό επάγγελμα. (γυρνάει στον Μιχάλη). Μη με απογοητεύσεις!
- ΜΙΧΑΛΗΣ:** Εεε... Εγώ λέω να γίνω νοσοκόμος.
- ΜΗΤΕΡΑ:** Νοσοκόμος! Και το λες έτσι απλά! Μα δεν είμαστε στα καλά μας! Συνέλθετε καλέ! Ο Χριστός κι η Παναγία! Θεέ μου τι κακό με βρήκε! Άλλο γυναικείο επάγγελμα! Δεν καταλαβαίνετε, θα γίνουμε ρεζίλι!
- ΜΙΧΑΛΗΣ:** Τι γυναικείο επάγγελμα, βρε μαμά; Γιατί οι άντρες δεν μπορούν να κάνουν αυτό το επάγγελμα; Εμένα μ' αρέσει να φροντίζω ασθενείς, ανθρώπους που πονάνε. Να συμβάλλω κι εγώ στην ανακούφισή τους!

- ΜΗΤΕΡΑ:** Κι είναι ανάγκη ο ίδιος μου ο γιός να συμβάλλει στην ανακούφιση τους; Αυτά είναι για τις γυναίκες. Οι γυναίκες γίνονται νοσοκόμες, γιατί από τη φύση τους ενδιαφέρονται για τους άλλους. Οι άνδρες πρέπει να κάνουν κάτι πιο αντρικό.
- ΜΙΧΑΛΗΣ:** Μα μητέρα, εμένα αυτό θα μου άρεσε να κάνω. Αυτό είναι το όνειρό μου.
- ΜΗΤΕΡΑ:** Ωραίο όνειρο βρήκες κι εσύ κι ο αδερφός σου. Έλα βρε Δημήτρη μου, εσύ σαν πιο μεγάλος και μυαλωμένος, πες κάτι να προσγειώσεις τους αδελφούς σου, γιατί νομίζω πως ζουν στα σύννεφα.
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ:** Φοβάμαι πως θα σ' απογοητεύσω μάνα. Εγώ θέλω να γίνω διαιτολόγος.
- ΜΗΤΕΡΑ:** Διαιτολόγος! Άντρας διαιτολόγος! Θεέ μου. Πατέρα ακούς, Άρη, Άρη, έλα σε παρακαλώ. Οι γιοί σου θα με τρελάνουνε.
- ΠΑΠΠΟΥΣ:** Κουνάει συγκαταβατικά το κεφάλι του προς τη μητέρα και γυρνάει και κοιτάζει την υπηρέτρια.
- ΟΙΚ. ΒΟΗΘΟΣ:** Μα, γιατί κάνεις έτσι καλέ κυρία; Αφού αυτό θέλουν να σπουδάσουν τα παιδιά! (Προς τα παιδιά) Γιατί κάνει έτσι;
- ΠΑΤΕΡΑΣ:** Τί συμβαίνει γυναίκα; Τι έγινε;
- ΜΗΤΕΡΑ:** Οι γιοι σου θέλουν να ασχοληθούν με γυναικεία επαγγέλματα! Με έχουν τρελάνει με τις ιδέες τους!
- ΠΑΤΕΡΑΣ:** Δηλαδή;
- ΜΗΤΕΡΑ:** Να ο ένας θέλει να γίνει νηπιαγωγός, ο άλλος νοσοκόμος και ο άλλος διαιτολόγος.
- ΠΑΤΕΡΑΣ:** Καθίστε για να το καταλάβω! Νηπιαγωγός, νοσοκόμος, διαιτολόγος! Τι είναι αυτά που ακούω βρε παιδιά μου. Χάθηκαν τα αντρικά επαγγέλματα; Οι άντρες γίνονται έμποροι, μηχανικοί, δικηγόροι, γιατροί, καθηγητές, όχι νηπιαγωγοί και νοσοκόμοι!
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ, ΜΙΧΑΛΗΣ, ΑΛΕΞΗΣ:** Μα αυτό θέλουμε εμείς.
- ΠΑΤΕΡΑΣ:** Δε σηκώνω κουβέντα. Πρέπει να το ξανασκεφτείτε και να βρείτε αντρικά επαγγέλματα να σπουδάσετε! Άκου εκεί διαιτολόγος άντρας! (Μονολογεί, σα να παραμιλάει).

ΔΗΜΗΤΡΗΣ: Έλα ρε μπαμπά! Προσπαθησε τουλάχιστον εσύ να καταλάβεις τι συμβαίνει. Εμένα μ' αρέσει αυτή η δουλειά που έχει να κάνει με θέματα διατροφής.

ΠΑΤΕΡΑΣ: Μα θα έχεις να κάνεις με γυναίκες. Και πού θα βρεις δουλειά;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ: Όχι μόνον με γυναίκες. Στη σημερινή εποχή πολύς κόσμος έχει προβλήματα παχυσαρκίας, τόσο άνδρες όσο και γυναίκες και πηγαίνουν σε διαιτολόγους για να τους δώσουν τη σωστή διατροφή, ώστε να αδυνατίσουν υγιεινά. Και μπορώ ν' ανοίξω και δικό μου γραφείο.

ΜΗΤΕΡΑ: Βρε παιδιά μου, τι είναι αυτά που μου λέτε; Θεέ μου, θα 'ναι μαύρη η ζωή μου. Και πώς θα ξανακirkίσω τους συναδέλφους μου στη δουλειά, μ' ένα γιο διαιτολόγο, ένα γιο νοσοκόμο και ένα γιο νηπιαγωγό;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ: Έλα βρε μαμά, μην το παρακάνεις! Τι είναι αυτά που λές τώρα;

ΜΗΤΕΡΑ: Κοίτα τους που διασκεδάζουν με τον πόνο μου. Αυτά που λέτε είναι ανόητα και δε συμφωνώ καθόλου! Τελείωσε!

ΔΗΜΗΤΡΗΣ: Γιατί πόνος, καλέ μαμά. Ηρέμησε! Μην ξεχνάς πως στη σημερινή εποχή με τόσα χημικά που έχουν οι τροφές, ο κόσμος έχει αρχίσει να ενημερώνεται για τη σωστή διατροφή. Ακόμη και να φτιάχνει μόνος του κάποια προϊόντα για να τρώει πιο υγιεινά. Γι' αυτό κι εγώ θέλω ν' ασχοληθώ με αυτό.

ΜΗΤΕΡΑ: Κι εσύ θα τους τα λες αυτά; Ο δικός μου ο γιός; Χάθηκαν τόσοι άνθρωποι;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ: Πω πω πω πω. Ναι εγώ! Θα πάω σε σχολή διαιτολογίας και θα εξειδικευτώ. Σε παρακαλώ μαμά, άνοιξε τους ορίζοντες σου. Χαλάρωσε λίγο. Μπήκαμε στον 21ο αιώνα. Συντονίσου. Τα πράγματα έχουν αλλάξει και θ' αλλάξουν κι άλλο κι εσύ ακόμα θα είσαι πίσω.

ΟΙΚ. ΒΟΗΘΟΣ: Καλά λέει το παιδί. Στην εποχή μας όλα αλλάζουν!

ΠΑΠΠΟΥΣ: Το φαΐ είναι έτοιμο;

Μπαίνουν τα κορίτσια από το σχολείο. Συζητάνε για άσχετα θέματα. Αφήνουν τις τσάντες τους κι ακούν την μητέρα τους.

- ΚΟΡΙΤΣΙΑ:** Γειά σας!
- ΜΗΤΕΡΑ:** Καλώς τες! Για ελάτε κι εσείς εδώ να μας πείτε τι θέλετε να σπουδάσετε, γιατί εδώ οι αδελφοί σας μας έχουν βγάλει απ' τα ρούχα μας.
- ΜΑΡΙΑ:** Εγώ θέλω να γίνω μηχανικός αυτοκινήτων μαμά.
- ΜΗΤΕΡΑ:** Τιιιιιιιιιιι! (γουρλώνει τα μάτια και είναι έτοιμη να λιποθυμήσει). Άρη, Άρη σε παρακαλώ λίγο νερό. Τρέχα, θα λιποθυμήσω. Τι κακό με βρήκε Παναγιά μου!
- Φεύγει τρέχοντας ο Μιχάλης και φέρνει ένα ποτήρι νερό. Ο πατέρας προσπαθεί να τη συνεφέρει. Ο Μιχάλης της δίνει το νερό και την φροντίζει τρυφερά.
- ΜΙΧΑΛΗΣ:** Έλα βρε μαμά, πώς κάνεις έτσι. Ποοοοο... Απλά οι καιροί άλλαξαν. Τώρα πια τα επαγγέλματα είναι για όλους ανεξαρτήτως φύλου.
- ΜΗΤΕΡΑ:** (Αρχίζει και συνέρχεται): Μα το δικό μου το κορίτσι μηχανικός αυτοκινήτων; Θέλετε να με τρελάνετε τελείως καλέ! Αχ τι τραβάω!
- ΜΑΡΙΑ:** Καλέ μαμά μ' αρέσει ν' ασχολούμαι με τα μηχανικά και τ' αυτοκίνητα. Έτσι κι αλλιώς, ξέρεις ότι πιάνουν και τα χέρια μου.
- ΟΙΚ. ΒΟΗΘΟΣ:** Ναι καλέ κυρία. Την έχω δει πολλές φορές να μαστορεύει. Θα γίνει καλή μηχανικός. Γιατί κάνετε έτσι;
- ΜΗΤΕΡΑ:** Ακούς πατέρα; Ακούς Άρη; Μηχανικός αυτοκινήτων. Χάθηκε ο κόσμος να βγάλει μια σχολή και να διοριστεί στο δημόσιο. Να έχει μια σταθερή δουλειά, ένα σταθερό μισθό. Εγώ για σας φροντίζω. Να μην περάσετε άσχημη ζωή!
- ΠΑΠΠΟΥΣ:** (συμφωνεί και γυρίζει προς την υπηρέτρια) Τι φαί έφτιαξες σήμερα;
- ΜΑΡΙΑ:** Βρε μαμά δεν μ' αρέσει να δουλεύω σε γραφείο, τι λες τώρα; Κάτι τέτοιο θα μ' έπνιγε!
- ΜΗΤΕΡΑ:** Θα σ' έπνιγε; Γιατί, εμένα τώρα, δε με πνίγουν όλα αυτά που λέτε; Ε; Δε με πνίγουν;
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ:** Μα γιατί, ρε μαμά. Αφού αυτά θέλουμε.

ΟΙΚ. ΒΟΗΘΟΣ: Ναι καλέ κυρία, γιατί;
ΜΗΤΕΡΑ: Άρη σε παρακαλώ πες και εσύ κάτι. Ακούς τόσην ώρα και δε λες τίποτα!

Ο πατέρας που έχει μείνει άφωνος.

ΠΑΤΕΡΑΣ: Για κάτσε να δούμε τι γίνεται και με την Άννα και την Ελένη. Εσύ, Άννα παιδί μου, τι θέλεις να σπουδάσεις;

ANNA: Εγώ θέλω να γίνω σχεδιαστής κόμβων.

ΜΗΤΕΡΑ: Τι είν' τούτο πάλι. Όπως λέμε κόμβος Κατεχάκη-Κηφισίας; Δρόμους θέλεις να σχεδιάζεις;

ANNA: Όχι ρε μάνα, έλεος, δηλαδή! Ιστοσελίδες θέλω να σχεδιάζω, σε υπολογιστές. (Μη μου σπάς τα νεύρα!) Τόσο άσχετη είσαι;

ΜΗΤΕΡΑ: Πώς μιλάς έτσι, Άννα; Τέτοια ανατροφή σου έχω δώσει! Αχ δεν αντέχω!

ANNA: Οοοοοοοο.

ΠΑΤΕΡΑΣ: Είναι αυτή δουλειά, βρε Άννα μου;

ANNA: Ναι, ρε μπαμπά. Είναι ένα από τα νέα επαγγέλματα. Του 21ου αιώνα και μ' ενδιαφέρει τρελά. Αφού ξέρεις πως και φαντασία έχω και από υπολογιστές ξέρω!

ΠΑΤΕΡΑΣ: Του 21ου αιώνα (παραμιλάει). Τι να πώ;

ANNA: Τι λες, καλέ παππού, εσύ για όλα αυτά;

ΠΑΠΠΟΥΣ: Τι να πω εγώ, ό,τι θέλετε κάντε! Εγώ θέλω να πάμε να φάμε!

Ο παππούς νεύει και εξακολουθεί να κοιτάζει την υπηρέτρια.

ΠΑΤΕΡΑΣ: (Γυρίζει προς την Ελένη) Κι εσύ κορίτσι μου, τι θέλεις να σπουδάσεις;

ΕΛΕΝΗ: Σύμβουλος σε θέματα περιβάλλοντος.

ΜΗΤΕΡΑ: Τι είν' τούτο πάλι;

ΕΛΕΝΗ: Σύμβουλος, βρε μαμά σε εταιρείες που θέλουν να χρησιμοποιηθούν ανακυκλώσιμα υλικά συσκευασίας. Θα έχω δικό μου γραφείο και θα συμβουλευώ τις επιχειρήσεις να

παίρνουν τα κατάλληλα μέτρα για τη προστασία του περιβάλλοντος.

ΠΑΤΕΡΑΣ: Και θα μπορέσεις να παίρνεις ένα σοβαρό μισθό, βρε παιδί μου, μ' αυτό το επάγγελμα;

ΕΛΕΝΗ: Μα φυσικά! Δεν έχετε ακούσει για το φαινόμενο του θερμοκηπίου καλέ; Πόσο πίσω ζείτε! Το περιβάλλον και η ατμόσφαιρα της γης έχουν μολυνθεί και πρέπει να κάνουμε και κάτι γι' αυτό. Αν δεν το κάνουμε εμείς - η νέα γενιά - τότε ποιος θα το κάνει;

ΜΗΤΕΡΑ: Κι είναι ανάγκη να το κάνεις εσύ; Το δικό μου το παιδί; Το κοριτσάκι μου! Χάθηκαν οι δουλειές στο γραφείο μιας επιχείρησης, μιας τράπεζας, μιας εταιρείας ή ακόμη, βρε παιδί μου, μπορείς να γίνεις δασκάλα, να 'χεις τουλάχιστον ένα σταθερό μισθό!

ΕΛΕΝΗ: Μα, μαμά, εμένα μ' ενδιαφέρει αυτό και στο κάτω-κάτω με απασχολούν οι αυριανές συνθήκες ζωής πάνω σ' αυτόν τον πλανήτη που ζούμε.

ΜΗΤΕΡΑ: Άρη, παππού, πείτε κι εσείς κάτι! Παππού εσύ συμφωνείς;
ΠΑΠΠΟΥΣ: Συμφωνώ! Συμφωνώ! (Γυρίζει προς την υπηρέτρια) Αλήθεια, τι θα φάμε σήμερα;

ΟΙΚΙΑΚΗ ΒΟΗΘΟΣ: Καλέ κυρία, καλέ κύριε, τα παιδιά έχουν δίκιο. Αφήστε τα να σπουδάσουν ό,τι θέλουν. Κι εγώ ήθελα να σπουδάσω, αλλά οι γονείς μου δεν είχαν λεφτά να με στείλουν σε κάποια σχολή.

Ο παππούς κοιτάζει την υπηρέτρια και συμφωνεί μαζί της.

ΠΑΠΠΟΥΣ: Ναι, ναι, έχει δίκιο. Πότε θα φάμε;

ΠΑΤΕΡΑΣ: Η αλήθεια είναι πως και εγώ ήθελα να σπουδάσω οικονομικά, αλλά ο συγχωρεμένος ο πατέρας μου, δεν είχε τα χρήματα να με στείλει στο Πανεπιστήμιο. Έπρεπε να βγώ στην αγορά να δουλέψω. Τώρα που το σκέφτομαι, ίσως τελικά να μπορούσα εκ των υστέρων να πάω στο Πανεπιστήμιο, δουλεύοντας συγχρόνως. Ίσως τελικά να μην αγωνίστηκα αρκετά για το όνειρο μου. Κι έτσι έγινα έμπορος.

ΜΗΤΕΡΑ: Καλά. Κι εγώ ήθελα να γίνω δασκάλα, αλλά οι γονείς μου δεν είχαν την δυνατότητα να με σπουδάσουν. Μπορεί να 'χεις δίκιο Άρη, γιατί κι εγώ δεν πάλεψα αρκετά για να εκπληρώσω την επιθυμία μου να γίνω δασκάλα. Αυτά όμως, βρε παιδί μου, ήταν νορμάλ επαγγέλματα. Δεν ήταν «περίεργα» σαν αυτά που μας λένε τώρα τα παιδιά.

ΟΛΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΑΖΙ: Τι; Περίεργα; Γιατί;

ΜΗΤΕΡΑ: Γιατί είναι περίεργα! Τελείωσε! Πού ακούστηκε άντρες νηπιαγωγοί, νοσοκόμοι, διαιτολόγοι. Αυτά είναι επαγγέλματα για γυναίκες. Αμ, τα άλλα; Μηχανικός αυτοκινήτων, βρε Μαρία μου! Ιστοσελίδες, βρε Άννα μου! Οικολόγος, βρε Ελένη μου! Αυτά είναι για άντρες. Άσε που δεν ξέρω τι σόι επαγγέλματα είναι αυτά! Τι σόι μισθό θα έχετε!

ANNA: Είναι επαγγέλματα του μέλλοντος, μαμά. Σήμερα δεν υπάρχουν πια ανδρικά και γυναικεία επαγγέλματα, κατάλαβέ το. Όλοι οι άνθρωποι ανεξαρτήτως φύλου μπορούν να ασχοληθούν με ό,τι θέλουν χωρίς να νιώθουν πίεση.

ΑΛΕΞΗΣ: Άλλαξαν οι εποχές μαμά! Πάρ' το είδηση και προσαρμόσου! Μην είσαι συντηρητική!

ΜΙΧΑΛΗΣ: Άλλαξαν και συνεχώς αλλάζουν τα πράγματα. Κι εμείς, η νέα γενιά, έχουμε ανοιχτούς ορίζοντες. Θέλουμε οι άνθρωποι ν' ακολουθήσουν αυτό που αγαπούν κι όχι να συμβιβάζονται στην επιλογή ενός επαγγέλματος.

ΜΑΡΙΑ: Θέλουμε ένα καλύτερο αύριο, μαμά. Ένα αύριο όπου οι άνθρωποι θα πηγαίνουν με χαρά στη δουλειά τους, γιατί θα έχουν εκπληρώσει τα όνειρά τους.

ΕΛΕΝΗ: Θέλουμε ανθρώπους ευτυχισμένους κι έναν πλανήτη, όπου θα επικρατούν καλύτερες συνθήκες. Πιο ανθρώπινες, πιο αληθινές.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ: Ο κόσμος αλλάζει και θέλουμε ν' αλλάξει προς το καλύτερο! Για εμάς, για εσάς, για όλους μας! Καταλάβετε το!

ΕΠΑΛ ΤΗΝΟΥ

ΣΧΟΛΙΚΟ ΕΤΟΣ: 2006-2007

ΗΜΕΡΕΣ ΣΠΟΥΔΩΝ & ΣΤΑΔΙΟΔΡΟΜΙΑΣ

ΘΕΜΑΤΙΚΗ «Ανδρικά & γυναικεία επαγγέλματα - Ανάπτυξη επιχειρηματικότητας & φύλο.»

ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ: Βιώσιμη προσέγγιση σε ομάδες, παίξιμο ρόλων, σκετς.

Ανδρικά & γυναικεία επαγγέλματα.

Σενάριο της εκπ/κού Βάνας Βούλγαρη. Παίχτηκε στην Ημερίδα Γονέων

Δυο άτομα (μια γυναίκα - ένας άνδρας) κάθονται σε ένα θάλαμο αναμονής και περιμένουν να περάσουν από συνέντευξη, για την κάλυψη μιας θέσης Ηλεκτρολόγου Μηχανικού σε μια μεγάλη επιχείρηση.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Περιμένετε να περάσετε για τη συνέντευξη;

ΝΕΟΣ ΑΝΔΡΑΣ: Ναι, και έχω και άγχος. Είναι η πρώτη φορά που έρχομαι για συνέντευξη.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Εγώ έχω συνηθίσει, δεν είναι τίποτα, απλά σου κάνουν κάποιες ερωτήσεις.

ΝΕΟΣ ΑΝΔΡΑΣ: Εσείς για τη θέση της γραμματέως ήρθατε;

ΓΥΝΑΙΚΑ: Όχι του Ηλεκτρολόγου.

ΝΕΟΣ ΑΝΔΡΑΣ: Α..., δηλαδή, είμαστε συνάδελφοι και εγώ γι' αυτή ήρθα. Εγώ τελείωσα στην Πάτρα, το 2005.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Εγώ στην Αθήνα το 1990.

ΝΕΟΣ ΑΝΔΡΑΣ: Ωραία...

ΓΥΝΑΙΚΑ: Είστε σχετικά νέος, στο επάγγελμα.

ΝΕΟΣ ΑΝΔΡΑΣ: Ναι μόλις τελείωσα από το στρατό και άρχισα να ψάχνω δουλειά.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Δύσκολα όμως τα πράγματα. Εγώ ψάχνω ένα χρόνο και ακόμα τίποτα.

ΝΕΟΣ ΑΝΔΡΑΣ: Δηλαδή να μην απογοητευτώ, εάν δεν πάρω την δουλειά, αφού είναι η δεύτερη επιχείρηση που ζητάω δουλειά, και

άλλωστε εσείς προηγείστε. (χαμόγελο)

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: Παρακαλώ, να περάσει η κυρία Παπαδοπούλου.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Ναι, ευχαριστώ.

Στο γραφείο του διευθυντή - υπεύθυνου της επιχείρησης για την συνέντευξη.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Καλημέρα.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Καλημέρα σας, λέγομαι Παπαδοπούλου Άννα και ενδιαφέρομαι για τη θέση του Ηλεκτρολόγου Μηχανικού.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Μάλιστα, έχω διαβάσει το βιογραφικό σας και το βρίσκω αρκετά ενδιαφέρον... Μεταπτυχιακό στο Εξωτερικό, δυο ξένες γλώσσες και γνώση ηλεκτρονικού υπολογιστή.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Μάλιστα.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Βλέπω, ότι εργαστήκατε ως Ηλεκτρολόγος για επτά χρόνια σε μεγάλη επιχείρηση.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Ναι.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Γιατί φύγατε από την επιχείρηση;

ΓΥΝΑΙΚΑ: Στην εταιρεία εμφανίστηκαν οικονομικά προβλήματα και έτσι έκανε περικοπές στο προσωπικό.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Δύσκολοι καιροί... τι να κάνουμε...

ΓΥΝΑΙΚΑ: Ναι, όντως. (χαμογελά αμήχανα)

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Είστε παντρεμένη, κυρία Παπαδοπούλου;

ΓΥΝΑΙΚΑ: Μάλιστα και έχω και ένα αγοράκι τριών χρονών.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Να σας ζησει... δεν το έχετε όμως γράψει στο βιογραφικό σας.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Δεν το θεώρησα απαραίτητο.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Να σας ρωτήσω κάτι, κυρία Παπαδοπούλου, χωρίς να θέλω να γίνω αδιάκριτος.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Παρακαλώ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Δεν είναι δύσκολο για μια γυναίκα να είναι Ηλεκτρολόγος, να δουλεύει έξω με τα συνεργεία και να έχει και παιδί;

ΓΥΝΑΙΚΑ: Είναι, αλλά εάν έχει κανείς θέληση και αγαπάει αυτό που κάνει, μπορεί να τα καταφέρει.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Ναι... Λοιπόν, κυρία Παπαδοπούλου, σας ευχαριστώ και εάν είναι, θα σας ειδοποιήσουμε, για τη θέση.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Καλώς, ευχαριστώ, καλημέρα σας. (χειραψία)

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: Παρακαλώ, να περάσει ο κύρος Σωτηρίου.

ΝΕΟΣ ΑΝΔΡΑΣ: Ναι, αμέσως.

Στο γραφείο του διευθυντή - υπεύθυνου της επιχείρησης για την συνέντευξη.

ΝΕΟΣ ΑΝΔΡΑΣ: Καλημέρα.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Καλημέρα, κύριε Σωτηρίου.

ΝΕΟΣ ΑΝΔΡΑΣ: Ήρθα για τη θέση του Ηλεκτρολόγου.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Ναι, το γνωρίζω, μόλις κοίταξα το βιογραφικό σας, δεν έχετε καιρό βλέπω που τελειώσατε την σχολή σας.

ΝΕΟΣ ΑΝΔΡΑΣ: Όχι, το 2005 και μόλις τελείωσα από τις στρατιωτικές μου υποχρεώσεις.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Μάλιστα, απ' ό,τι βλέπω δεν έχετε δουλέψει πουθενά, ακόμα.

ΝΕΟΣ ΑΝΔΡΑΣ: Όχι, μόνο λίγο το διάστημα που σπούδαζα, αλλά δεν είχε σχέση με την ηλεκτρολογία.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Από ξένες γλώσσες και ηλεκτρονικούς υπολογιστές, τι γνωρίζετε;

ΝΕΟΣ ΑΝΔΡΑΣ: Λίγα Αγγλικά και λίγο ηλεκτρονικό υπολογιστή.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Μάλιστα. Τί σας έκανε να διαλέξετε να γίνετε ηλεκτρολόγος;

ΝΕΟΣ ΑΝΔΡΑΣ: Μου αρέσει αυτή η δουλειά, τη βρίσκω ενδιαφέρουσα και έχω όρεξη να ασχοληθώ και να την μάθω καλύτερα.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Πολύ χαίρομαι να ακούω νέα άτομα, να θέλουν να δουλέψουν, να είναι αισιόδοξα και να έχουν μεράκι.

ΝΕΟΣ ΑΝΔΡΑΣ: Ευχαριστώ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Κύριε Σωτηρίου, από ό,τι βλέπω, είστε το άτομο που ψάχνουμε, γι' αυτή την θέση. Προσλαμβάνεστε!!!

ΝΕΟΣ ΑΝΔΡΑΣ: Σας ευχαριστώ, σας ευχαριστώ, πολύ...

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Κι εγώ, καλημέρα σας.

Δρώμενο σε Ημερίδα Γονέων: Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΩΝ ΔΥΟ ΦΥΛΩΝ.

Απ' τις αρχές του 20ου αιώνα ως τις αρχές του 21ου αιώνα:

Η πορεία της σχέσης των δυο φύλων.

Αφηγητές:

ένα αγόρι και ένα κορίτσι. Λαμπεροί, καλοντυμένοι, εκφραστικοί και με μπρίο.

ΑΦΗΓΗΤΗΣ: Αγαπητές και γοητευτικές κυρίες...

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: ...Συμπαθείς και ευγενέστατοι κύριοι...

ΑΦΗΓΗΤΗΣ: Χαίρετε.

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: Χαίρετε.

ΑΦΗΓΗΤΗΣ: Σήμερα θα μιλήσουμε για σας...

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: ...Για μας.

ΑΦΗΓΗΤΗΣ: Για... όλους μας. Θα μιλήσουμε για σας (δείχνει το κορίτσι), αλλά όχι για σας - πώς να το πω; - μόνες σας. Για σας - σε σχέση με μας.

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: Για να μη μακρηγορούμε... Το θέμα μας είναι «τα 2 φύλα».

ΑΦΗΓΗΤΗΣ: ...Θα μιλήσουμε για το ισχυρό φύλο...

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: Δηλαδή, τις γυναίκες.

ΑΦΗΓΗΤΗΣ: (ξεροβήχει) Ε χμ... Ε, τέλος πάντων. Και για το ασθενές φύλο.

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: (μελιστάλαχτα) Δηλαδή, πάλι τις γυναίκες.

ΑΦΗΓΗΤΗΣ: (Στο κοινό, με νόημα) Τώρα, τι να της πεις; Άσπρα-μαύρα, δικά της τα θέλει.

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: Ναι, ναι, δες ποιος μιλάει.

ΑΦΗΓΗΤΗΣ: Αααα, κακή αρχή κάναμε. Τέλος πάντων. Το θέμα δεν είναι η σχέση η δική μας.

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: Ακριβώς αυτό είναι το θέμα. Λοιπόν, κυρίες και κύριοι... Παπακολουθήστε ένα αγόρι και ένα κορίτσι στην κοινή τους πορεία, απ' την αρχή του 20ου αιώνα μέχρι τις μέρες

μας. Θα βρείτε και μας κάπου εκεί...

ΑΦΗΓΗΤΗΣ:

Ίσως πάλι, βρείτε και κάποιο κομμάτι απ' τον εαυτό σας.

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ:

Φύγαμε λοιπόν. Αρχές 20ου αιώνα. Το θηλυκό απόλυτα υποταγμένο στο αρσενικό... ζει για να βασανίζεται.

Αυλαία ανοίγει

ΣΚΗΝΗ 1

ΑΤΑΛΑΝΤΗ:

(ανοίγει την πόρτα) Έλα μαμή μου!! Πέρασε...

ΜΑΜΗ:

Για να γεννάς αποκλείεται! Τι με φώναξες;

ΑΤΑΛΑΝΤΗ:

Αν και το τρίτο μου βγει θηλυκό, χάθηκα! Θυμάμαι το ξύλο που έφαγα στα άλλα... Ούτε που να το σκέφτομαι (απελπισμένη και φοβισμένη). Δε θα αντέξω!!

ΜΑΜΗ:

Έλα ησύχασε! Είναι βέβαια, λίγο αργούτσικα..., μπορεί όμως να προλάβουμε το κακό!

ΑΤΑΛΑΝΤΗ:

Πώς; Πες μου! Θα κάνω ό,τι μου πεις!

ΜΑΜΗ:

Αυτά μου τα είπε η γιαγιά μου, που της τα είπε η γιαγιά της... και καταλαβαίνεις, είναι σίγουρα!

ΑΤΑΛΑΝΤΗ:

Λέγε λοιπόν!

ΜΑΜΗ:

Κάθε μέρα θα πίνεις χυμό από Σερνικοβότανο...

ΑΤΑΛΑΝΤΗ:

Σερνικοβότανο; Πού θα το βρω;

ΜΑΜΗ:

Θα σου φέρω εγώ. Προχθές έδωσα και στη Μαρία για να το δώσει στη νύφη της που παιδεύεται με πέντε θηλυκά η δύστυχη... Τέλος πάντων... Κάθε βράδυ, πριν τον ύπνο θα βάζεις ένα λαγοπόδαρο ανάμεσα στα πόδια σου... και κάθε μέρα να τρως αμελέτητα από γίδι ή τράγο...

ΑΤΑΛΑΝΤΗ:

(Που στο μεταξύ έχει μείνει άναυδη) Λαγοπόδαρο... και αμελέτητα...

ΜΑΜΗ:

Ναι!.. Και να πίνεις κάθε μέρα κουμ κουάτ για να βγει έξυπνο το παιδί... και να αποφεύγεις το μαρούλι... για να μη βγει με άδειο κεφάλι σαν το μπρόκολο... Αυτά συμπληρωματικά... για να μην κάνεις κανένα αρσενικό βλαμμένο.

Κατάλαβες;

ΑΤΑΛΑΝΤΗ:

Κατάλαβα! Τόσες θυσίες για ένα αρσενικό!! Θα γλιτώσω το μαστίγωμα! (ενθουσιασμένη, τη φιλά γεμάτη ευγνωμοσύνη) Σ' ευχαριστώ!

Φώτα

ΣΚΗΝΗ 2

Ο Ισίδωρος μόνος του πάει και έρχεται... από μέσα φωνές γέννας... Ακούγεται η φωνή της μαμής: «Έλα τα καταφέραμε!» (κλάμα μωρού)

ΜΑΜΗ: Έλα Ισίδωρε! Να σου ζήσει!

ΙΣΙΔΩΡΟΣ: Τι είναι;

ΜΑΜΗ: Αγόρι, αγόρι... (τι να του πω τώρα!!)

ΙΣΙΔΩΡΟΣ: Ο Νικόλας μου, το ήξερα! Πάω να τον δω...

ΜΑΜΗ: Καλύτερα, Ισίδωρε, να μας αφήσεις που έχουμε ακόμα λίγη δουλειά... να περιποιηθώ τη γυναικούλα σου και τον κανακάρη σου (κουνάει τα χέρια) και μετά... βλέπουμε... θέλω να πω... μετά τους βλέπεις... (κουνάει χέρια...)

ΙΣΙΔΩΡΟΣ: Αν είναι έτσι, πάω να κεράσω στο μαγαζί (φιλάει τη μαμή στο μέτωπο και φεύγει όλο χαρά)

ΜΑΜΗ: Φτηνά τη γλιτώσαμε... προς το παρόν... και νάξερεις, καημένε Ισίδωρε... Όμως, δε φταίει η Αταλάντη... Το βιολί σου φταίει... Καημένη Αταλάντη, τι έχεις να τραβήξεις!

(Μπαίνει μέσα)

ΑΤΑΛΑΝΤΗ: (ΑΠΟ ΜΕΣΑ) Τι είναι, μαμή μου;

ΜΑΜΗ: Ρυάκι, Αταλάντη, ρυάκι... κλάματα της Α.

Φώτα

Τραγούδι 1. Έχω γιο... (ολόκληρο)

ΣΚΗΝΗ 3

(Αταλάντη, με μωρό στον καναπέ. Ο Ισίδωρος από πάνω... νταχτιρντί... νταχτιρντί)

ΙΣΙΔΩΡΟΣ: Ρε, γυναίκα, δε το ξεβρακώνουμε να το θαυμάσουμε;
ΑΤΑΛΑΝΤΗ: Αστειεύεσαι Ισιδώρε! Να κρυώσει;
ΙΣΙΔΩΡΟΣ: Άκου θα κρυώσει, κοντζάμ άντρας... Κάτσε να δω εγώ το Νικόλα μου...
ΑΤΑΛΑΝΤΗ: Άσε θα το πάω μέσα, να τον αλλάξω και θα στον φέρω καθαρό-καθαρό (παίρνει το μωρό βιαστικά)

(Από μέσα, μετά από λίγο)

ΑΤΑΛΑΝΤΗ: Ισιδώρε, έγινε θαύμα... ο Νικόλας, έγινε Νικολέττα...
ΙΣΙΔΩΡΟΣ: (νευριασμένος προς την πόρτα) Καλά το κατάλαβα πως κάτι μου μαγειρεύεται μαζί με τη μαμή. (Πάει να ανοίξει. Κλειδωμένα). Δε θα γλιτώσεις... Ακούς; Θα σε κανονίσω... Μόνο μη σε πιάσω στα χέρια μου...

(από μέσα η φωνή της Αταλάντης: Μα αγαπούσες το μωρό, όταν νόμιζες ότι ήταν αγόρι. Είναι ακόμα το ίδιο μωρό).

ΙΣΙΔΩΡΟΣ: (φεύγοντας) Αυτό που είναι να πάθεις θα το πάθεις... Πόσο θα κάτσεις εκεί μέσα;

Αυλαία κλείνει.

ΑΦΗΓΗΤΗΣ: Όντως στενάχωρο... αλλά πρέπει να το παραδεχτείς... Μετά από λίγο τα πράγματα αλλάζουν. Πάμε δεκαετία 20. Η γυναίκα βρίσκει το ταίρι της, δεν της το επιβάλλουν. Γενικά η θέση της βελτιώνεται.

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: ... για να δούμε...

Αυλαία ανοίγει.

Τραγούδι 2. Στο Ζάπειο (...Μέχρι μ' αρέσει κι κοκο)

ΔΕΚΑΕΤΙΑ ΤΟΥ '20

Δuo τραπεζάκια ζαχαροπλαστέιου. Πίσω, ταμπέλλα «ΑΙΓΛΗ - ΖΑΠΠΕΙΟΝ». Στο ένα, κάθεται ζευγάρι «ερωτευμένων».

ΝΕΑ: Αχ, (Κοίτα το νεαρό στα μάτια λιγωμένη).
ΝΕΟΣ: Αχ, αχ, αχ! (ακουμπούν δειλά τ' ακροδάχτυλά τους).
ΝΕΑ: Ω, αγαπημέne μου Φαίδων! Υφίσταμαι ζήτημα φλέγον!

- ΝΕΟΣ:** Ω Ευφροσύνη, γλυκυτάτη μου δεσποσύνη!
- ΝΕΑ:** Έως πότε θα συναντώμεθα κρυφίως; Και αν μας ίδει κανένας θείος;
- ΝΕΟΣ:** Άγγελέ μου, κάμετε υπομονή. Το καλό πράγμα ως γνωστόν, αργεί.
- ΝΕΑ:** Τις άλλες, ηρραβωνίσθη η εξαδέλφη μου η Μαριάνθη. Να έρθεις και εσύ εις το σπίτι με τα άνθη!
- ΝΕΟΣ:** Νεράιδα μου, πρέπει πρώτα να πάρω το πτυχίον. Να ανοίξω εν δικηγορικών γραφείον.
- ΝΕΑ:** Πρέπει να νυμφευτώ, το δίχως άλλο. Αλλέως, εις το ράφι θα την βγάλω.
- ΝΕΟΣ:** Εάν τολμώ να είπω: ΕΑΝ... Μου έδιδαν προίκα οι γονείς σου...
- ΝΕΑ:** Ασφαλώς, επάνω μου βασίσου.
- ΝΕΟΣ:** Άγγελέ μου, το οικόπεδον εις Γαργαρέτα;
- ΝΕΑ:** Αναμφιβόλως. Μου το έχουν τάξει νέτα-σκέτα.
- ΝΕΟΣ:** Μόνον δι' εσέ, γλυκειά μου. Να ζεις ανέτως.
- ΝΕΑ:** Φαίδων τι λες; Θα νυμφευθούμε φέτος;
- ΝΕΟΣ:** (Κατ' ιδίαν:) Ω, μέγα κελεπούρι η δεσποινίς! Φαίδων, μην ολιγωρείς! (Στη νέα, με άλλο ύφος) Γλυκειά μου, εάν είν' τοιουτοτρόπως. Ας μην αργοπορούμε ασκόπως.
- ΝΕΑ:** Αχ Θεέ μου, τι ευτυχία! Θα υπανδρευτώ, θα γίνω μια ΚΥΡΙΑ!!
- ΝΕΟΣ:** Φως μου! Των ομματίων μου μάτια! Εσύ αξίζεις να διαμένεις εις παλάτια!
- ΝΕΑ:** Μόνον μ' εσέ, ω αγαπημένε Φαίδων! Θα είσαι ο πατήρ των ιδικών μου παιδων!

- χεράκι - χεράκι, φιλάκια -

Τραγούδι 3. Άστα τα μαλάκια σου

Αυλαία κλείνει

ΑΦΗΓΗΤΗΣ: Και τώρα, ας φύγουμε απ' το Ζάππειο που έτσι κι αλλιώς, απεδείχθη ηλεκτρική καρέκλα για ανύπαντρους νέους...

- ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ:** ... Και νέες...
- ΑΦΗΓΗΤΗΣ:** (Τη στραβοκοιτάζει και συνεχίζει) Ας περάσουμε μια ολόκληρη δεκαετία κι ας μεταφερθούμε κάπου στο 30.
- ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ:** Την εποχή αυτή συναντάμε, εκτός από τη γυναίκα μάνα - σύζυγο και νοικοκυρά και μια γυναίκα που έχει αυτό που λέμε «το πάνω χέρι».
- ΑΦΗΓΗΤΗΣ:** Θα μπορούσες να την αποκαλέσεις και «πιράνχας» - το ίδιο κάνει.
- ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ:** Οι άντρες κάθε ηλικίας και κοινωνικής τάξης κρατούν μεν τα προσχήματα στις οικογενειακές τους σχέσεις, μ' αυτήν τη γυναίκα, όμως, δεν κρατούν ΤΙΠΟΤΑ. Τα δίνουν όλα.
- ΑΦΗΓΗΤΗΣ:** Για να πάρουν σαν αντάλλαγμα σχεδόν τίποτα.

Αυλαία ανοίγει

Τραγούδι 4. Είσαι παιδί μου πειρασμός

- ΓΥΝΑΙΚΑ:** Μικρέ! - παύση - Σαμπάνια!
- ΠΑΤΕΡΑΣ:** (Τραυλίζει) Μια σα-σα-σα-μπαμπά-ναι!.
- ΥΙΟΣ:** Τι κάθεις; Σαμπάνια για την κυρία. (στο γκαρσόνι)
- ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ:** Πού είναι η σαμπάνια; Δεν έχει μια σαμπάνια εδώ μέσα; Θα κάνω ένσταση.
- ΙΑΤΡΟΣ:** Η ασθενής... Ε, η κοπέλα πρέπει να πιει σαμπάνια.

Το γκαρσόνι φέρνει τη σαμπάνια. Την ανοίγει με θόρυβο. Όλοι τρέχουν σαν τα σκυλάκια μ' ένα ποτήρι. Γεμίζουν και της προσφέρουν, ταυτοχρόνως. Πίνει μια γουλιά από κάθε ποτήρι και μετά, το ρίχνει πίσω και το σπάει. (Ήχος γυαλικών που σπάνε).

ΓΥΝΑΙΚΑ: Φωτιά! (Απλώνει την πίπα)

- Όλοι σπεύδουν να της ανάψουν. Τους αγνοεί και στρέφεται προς το γκαρσόνι που της ανάβει. Φυσάει τον καπνό πάνω τους, πνίγονται - φταρνίζονται και οι 4 άντρες ο ένας μετά τον άλλο. Μικρή παύση. Τέλος, φταρνίζεται και το γκαρσόνι -

Τραγούδι 4. Είσαι παιδί μου πειρασμός (λίγο)

Αυλαία κλείνει

- ΑΦΗΓΗΤΗΣ:** Αφού είδαμε, λοιπόν, τη μοιραία γυναίκα του '30, τη γυναίκα «ντίβα», να αφήνει στα κρύα του λουτρού μια διμοιρία άντρες...
- ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ:** ...Και πολύ καλά να τους κάνει - εδώ που τα λέμε...
- ΑΦΗΓΗΤΗΣ:** ...συνεχίζουμε τώρα (την κοιτάει και κάνει πιο αυστηρό το τόνο της φωνής του) ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΜΕ, ΛΕΩ, με τη δεκαετία ανάμεσα σε '40 και '50. Ε, ίσως φτάσουμε και μέχρι το '55.
- ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ:** Εδώ ο συν-διασκεδάζει, μεν, με τη γυναίκα στο κουτουκάκι, χορεύει μαζί της στην πίστα, ακόμη-ακόμη τη «μοστρά-ρει» για την ομορφιά της - αλλά από την άλλη, τη θεωρεί κτήμα του...
- ΑΦΗΓΗΤΗΣ:** ...Καυγαδίζει γι' αυτήν, παίζει ξύλο για την τιμή της - άσχετα, αν κανένα σκαμπίλι ξεφεύγει και προς το δικό της μάγουλο.
- ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ:** Για να δούμε λοιπόν, τι γίνεται στην εποχή που... «οι μάγκες υπάρχουν ακόμη και δεν τους... πάτησε το τρένο!»

Αυλαία ανοίγει

Τραγούδι 5. Η Ρόζα η ναζιάρα

- Β ΑΝΔΡΑΣ:** Να μας ζήσουν τα κορίτσια! Φέρε κρασί μάστορα.
- Α ΑΝΔΡΑΣ:** Να μας ζήσουν οι κούκλες! Κι όποιος τις πειράξει (στραβοκοιτάει το διπλανό μάγκα) ξέρεις... (κάνει νόημα «θα του κόψω το λαρύγγι»)
- Β ΑΝΔΡΑΣ:** Μαέστρο. Τη Ρόζα τη ναζιάρα! Να χορέψω για το κορίτσι μου, που τη λένε Ρόζα κι είναι ναζιάρα.

Το τραγούδι δυναμώνει...

- Η ορχήστρα παίζει τη μουσική της Ρόζας. Σηκώνεται αυτός - παλαμάκια αυτή.

«Μπράβο» - «Ζήτω» - τους πετούν γαρύφαλλα. Ο Μάγκας φοράει το σακάκι απ' το ένα μανίκι. Χορεύει ζαλισμένος. Το γκαρσόνι τρέχει έντρομο.

Το τραγούδι χαμηλώνει...

- ΓΚΑΡΣΟΝΙ:** Μήτσο είναι παραγγελιά.
- ΜΑΓΚΑΣ:** Ας είναι. Γιατί μόνο ένας γαίδαρος έχει αυτιά περικαλώ; Και μένα τη σκορδόπιστη, Ρόζα την ελέγανε.
- Β ΑΝΔΡΑΣ:** Τι είπες ρε φίλε; Ποιόν είπες «γαίδαρο»; - του ορμάει -
- Β ΓΥΝΑΙΚΑ:** Αμ εμένα που με απεκάλεσε «σκορδόπιστη»;
- Α ΓΥΝΑΙΚΑ:** (Σηκώνεται με τα χέρια στη μέση). Ποια είπες σκορδόπιστη βρε; Τη φίλη μου;
- ΜΑΓΚΑΣ:** Δεν την είπα. Αλλά, μεταξύ μας, μανδάμ, όλες οι γυναίκες ίδιες είστε.
- Α ΑΝΔΡΑΣ:** Ποια βρίζεις ρε; Τη γυναίκα μου βρίζεις; Η γυναίκα μου δεν είναι ίδια.
- ΜΑΓΚΑΣ:** Όχι είναι αλλιώςτικη. Μ' αυτό το πλευρό να κοιμάσαι.
- Α ΑΝΔΡΑΣ:** Τι θες να πεις ρε φίλε; Για να το λες, κάτι ξέρεις. Για μίλα ρε.
- Β ΑΝΔΡΑΣ:** Καθαρα. Όχι μισόλογα και σουξου-μούξου.
- ΜΑΓΚΑΣ:** Άμα μιλάει ο Μήτσος ξέρει τι λέει. Μίλησε ο Μήτσος. Γράφτηκε ΝΟΜΟΣ.
- Α ΑΝΔΡΑΣ:** Όστε έτσι ε; (στην κοπέλα του) Έχεις προηγούμενα με τον κύριο;
- Α ΓΥΝΑΙΚΑ:** Τον κύριο - που ο Θεός να τον κάνει κύριο - ούτε τον είδα - ούτε τον ξέρω.
- Β ΑΝΔΡΑΣ:** Κι εσύ σιγανοπαπαδιά, πες το μας έτσι ντε... (Της ρίχνει σκαμπίλι)
- Για να σε πει σκορδόπιστη ο Μήτσος κάτι ξέρει αυτός. Είπα κι εγώ.
- ΜΑΓΚΑΣ:** (Τα' χει χάσει) Βασικώς, εγώ αυτό που εννοούσα είναι ότι... (χικ) δεν εννοούσα τίποτα. (χικ)
- Α ΑΝΔΡΑΣ:** Ίσα ρε Μήτσο, εσύ μια χαρά ξηγήθηκες. Εμείς δεν είχαμε εννοήσει περί τίνος πρόκειται οι δεσποινίδες.

Β ΑΝΔΡΑΣ:

Να 'σαι καλά που μας άνοιξες τα μάτια. Εμπρός δρόμο (τις διώχνουν. Κάθονται.) Καπέλα, κρασί... και στον κύριο. (τσουγκρίζουν, πίνουν)

Τραγούδι 5

Αυλαία κλείνει

ΑΦΗΓΗΤΗΣ:

Και με τ' αστεία και τα ψέματα το ζευγάρι μας έφτασε στη δεκαετία του '60.

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ:

...Τα μαλλιά του αγοριού μάκρυναν πολύ...

ΑΦΗΓΗΤΗΣ:

...Τόσο που αν δεις από πίσω ένα ζευγάρι δεν ξεχωρίζεις ποιος είναι ποιος.

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ:

...Μακριές κελεμπίες, σανδάλια, κορδέλα μ' ένα λουλουδι στα μαλλιά...

ΑΦΗΓΗΤΗΣ:

...Να διαλογίζονται, να πίνουν και να καπνίζουν, να μιλούν για ειρήνη...

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ:

...Να προτιμούν να κάνουν έρωτα παρά πόλεμο και να πιστεύουν ότι θα τον αλλάξουν τον κόσμο, βρε αδελφέ, δεν μπορεί.

Είναι ο καιρός των χίππης.

Αυλαία ανοίγει

Τραγούδι 6. Τουist

Αυλαία κλείνει

ΑΦΗΓΗΤΗΣ:

Είμαστε στα τέλη του '60. Αρχίζει η δεκαετία του '70. Οι καιροί είναι δύσκολοι για το ζευγάρι μας - εδώ τουλάχιστον στην Ελλάδα.

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ:

...Η ελευθερία φιμωμένη και η δημοκρατία με το σταγονόμετρο. Μόνο που και οι δυο είναι έννοιες απόλυτες: 'Η υπάρχουν - ή εκλείπουν.

ΑΦΗΓΗΤΗΣ:

...Ένα απ' τα δυο. Μέσος όρος δεν γίνεται. Σ' αυτή τη φάση, το αγόρι και το κορίτσι γίνονται σύντροφοι, απο-

κτούν με σχέση ισότητα, αποκτούν κοινά ιδανικά.

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: ...χέρι - χέρι, βγαίνουν στους δρόμους, με την ντουντούκα, με τα πανώ, με τις αφίσες. Διεκδικούν ένα καλύτερο αύριο, θέτοντας σε κίνδυνο τον εαυτό τους.

ΑΦΗΓΗΤΗΣ: ...Ας κάνουμε ένα σταθμό εκεί κάπου στο '70. Αξίζει τον κόπο.

Αυλαία ανοίγει

Τραγούδι 7. Πάγωσε η τσιμινιέρα

ΑΓΟΡΙ: Έχεις άδεια αφισοκόλλησης.

ΚΟΡΙΤΣΙ: Όχι βέβαια. Όπως δεν έχεις και συ.

ΑΓΟΡΙ: Εννοείται. Να προσέχεις.

ΚΟΡΙΤΣΙ: Δεν είμαι και καμία πρωτάρα. Έχω κολλήσει εγώ, αφίσες κι αφίσες...

ΑΓΟΡΙ: Σε πιάσανε ποτέ;

ΚΟΡΙΤΣΙ: Μια φορά. Αλλά μ' αφήσανε αμέσως. Φαίνεται τους έκανα καλή εντύπωση. Οι μαλάκες!

ΑΓΟΡΙ: Κι εμένα καλή εντύπωση μου έκανες. Μαλάκας είμαι κι εγώ;

ΚΟΡΙΤΣΙ: Εεε που θες να ξέρω; Αν κρίνω βέβαια απ' το κόμμα σου... Λοιπόν την κάνω, πριν σκάσει μύτη κανένας μπάτσος. (Πάει να βγει) Γεια χαρά.

ΑΓΟΡΙ: (την σταματάει) Πάμε σινεμά;

ΚΟΡΙΤΣΙ: Ξέρω 'γω; Γιατί όχι;

Το τραγούδι δυναμώνει...

Δίπλα στο σινεμά υπάρχουν 2 τραπεζάκια καφετέριας. Βγαίνουν από το σινεμά. Στο τραπέζι τάβλι ανοιχτό. Κάθονται. Αρχίζουν να παίζουν

ΑΓΟΡΙ: Πώς σου φάνηκε η ταινία;

ΚΟΡΙΤΣΙ: Υποψιάζομαι ότι ο τύπος, ο σκηνοθέτης, είναι ομοφυλοφιλικός. Τι μας είπε δηλαδή; Ότι το κόμμα της αριστεράς είναι

- ο συνειδητός εκφραστής ενός ασύνειδου προτού
- ΑΓΟΡΙ:** Όχι ρε. Μην ξεχνάς ότι η πρωταγωνίστρια σε όλα έβλεπε μια πλαστογραφία της πραγματικότητας για λόγους φραξιονιστικής πάλης. Παίζε.
- ΚΟΡΙΤΣΙ:** (ρίχνει τα ζάρια) Φτου. Ασσόδοο. Εγώ βλέπω ότι πριμοδοτούσε αυτές τις τεχνικές της εξουσίας που οδηγούν τη βάση σε μια ρεβανσιστική θεώρηση της εξέγερσης που νομιμοποιεί την πάλη εναντίον της...
- ΑΓΟΡΙ:** Εναντίον ποιας;...
- ΚΟΡΙΤΣΙ:** Ω με μπέρδεψες. Έλα παίξε.
- ΑΓΟΡΙ:** Να σου πω. Μην το θεωρήσεις προσπάθεια άσκησης εξουσιαστικής επιβολής πάνω σου - ούτε ιδιοκτησιακή διάθεση από πλευράς μου αλλά...
- ΚΟΡΙΤΣΙ:** Αλλά;...
- ΑΓΟΡΙ:** Σ' αγαπώ.
- ΚΟΡΙΤΣΙ:** (αμήχανη) Ναι τώρα που το λες... Κι εγώ νομίζω ότι... Αν θες, μπορεί να είμαστε μαζί.
-
- Αυλαία κλείνει.
-
- ΑΦΗΓΗΤΗΣ:** Και να που ο καιρός των αγώνων, της διεκδίκησης και των μεγάλων ιδανικών, πέρασε.
- ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ:** Το ζευγάρι μας έβγαλε τα αμπέχονα και τα μποτινία και φόρεσε «in» ρούχα.
- ΑΦΗΓΗΤΗΣ:** Ρούχα «σινιέ». Το «σινιέ» σε ανεβάζει στα μάτια των άλλων... ;;;; στα μάτια τα δικά σου.
- ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ:** Απόκτησε διαδοχικά video, δορυφορική, computer.
- ΑΦΗΓΗΤΗΣ:** Αυτοκίνητο τελευταίο μοντέλο, με δόσεις.
- ΑΦΗΓΗΤΗΣ:** Σκάσανε μύτη και τα κινητά. (Χτυπάει το κινητό του). Ω με συγχωρείτε. Ξέχασα να το απενεργοποιήσω. (Το σηκώνει). «Έλα μαλάκα» (στο κοινό:) με-με συγχωρείτε... «έχω θέατρο - κλείσε».
- ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ:** Και μαζί μ' όλα αυτά ήρθε και η αποξένωση...

ΑΦΗΓΗΤΗΣ: Η μοναξιά κατακυρίευσε τα μπαράκια...
ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: ...Και τα μπαράκια κατακλύστηκαν από μοναχικά αγόρια και μοναχικά κορίτσια...
ΑΦΗΓΗΤΗΣ: ...που πολλές φορές είναι πιο μόνα όταν πηγαίνουν 2-2.
Ορθάδικο, Δυνατή μουσική, Κινητά, Όρθια μαλλιά - μια μπύρα στο χέρι-

Αυλαία ανοίγει

Τραγούδι 6. Sake it (Rouvas)

Αυλαία κλείνει

ΑΦΗΓΗΤΗΣ: Και μια μέρα... ίσως κάποιοι από αυτούς.
ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: ...Κάνουν οικογένεια...
ΑΦΗΓΗΤΗΣ: ...Η μοναξιά του ορθάδικου μεταφέρεται στο ίδιο τους το σπίτι...
ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: ...Η τηλεόραση παίζει πια, στη διαπασών...
ΑΦΗΓΗΤΗΣ: ...Και το κομπιούτερ σπάνια κλείνει.
ΑΦΗΓΗΤΗΣ: ...Που να μιλάνε βρε αδελφέ, μεταξύ τους και με τα παιδιά τους; Βαριούνται. Τα βασικά αρκούν.
ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: Ή μήπως όχι;
ΑΦΗΓΗΤΗΣ: Ή μήπως ναι;
ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: Κυρίες και κύριοι, το ταξίδι μας, κάπου εδώ τελειώνει. Κι αν ο τελευταίος σταθμός σας φανεί λίγο μελαγχολικός...
ΑΦΗΓΗΤΗΣ: ...Κι αν, κακά τα ψέματα, σας θυμίζει οικεία κακά...
ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: ...ε τότε, τι κάθεστε; Κάντε κάτι. Μπορείτε να αλλάξετε τα πράγματα. Και με σας και με τους δικούς σας...
ΑΦΗΓΗΤΗΣ: ;;;;;;;;;;;
ΑΦΗΓΗΤΗΣ: ...Φτάνει αυτό το χέρι, ν' αφήσει για λίγο το κοντρόλ της τηλεόρασης ή το ποντίκι και αντί γι' αυτά, να δώσει ένα χάδι.
ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: ...Αυτό το μικρό χάδι μπορεί να είναι από μόνο του μια ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΑΡΧΗ!

-Βγαίνουν χέρι - χέρι-

Αυλαία ανοίγει.

- ΓΥΝΑΙΚΑ:** (Βλέποντας πάντα, ψάχνει το κινητό και το διαβάζει) Ο γιός σου λέει, δεν θα 'ρθει.
- ΑΝΤΡΑΣ:** (παύση) Α... Ναι;
- ΓΥΝΑΙΚΑ:** Έχει μήτινγκ.
- ΑΝΤΡΑΣ:** (παύση) Α... Ναι;
- ΚΟΡΗ:** (Εμφανίζεται στην πόρτα με ακουστικά στα αυτιά)
- ΓΥΝΑΙΚΑ:** (το χαμηλώνει λίγο) Θα φας;... Σε ρώτησα θα φας; ΘΑ ΦΑΣ;
- ΑΝΤΡΑΣ:** Τι γκαρίζεις; Δεν ακούει.
- ΓΥΝΑΙΚΑ:** (Δυναμώνει το σίριαλ πάλι)
- ΑΝΤΡΑΣ:** Στείλ' της μήνυμα.
- ΓΥΝΑΙΚΑ:** Τι λες;
- ΑΝΤΡΑΣ:** Στείλ' της μήνυμα, να δεις; Θα φάει ή όχι;
- ΓΥΝΑΙΚΑ:** Καλή ιδέα. (Αρχίζει να γράφει στο κινητό, ενώ κάνει ζάπινγκ λόγω διαφημίσεων) Εσύ θα φας;
- ΑΝΤΡΑΣ:** Μπα δεν πεινάω τώρα.
- ΓΥΝΑΙΚΑ:** Αν πεινάσεις αργότερα, παραγγέλνεις καμία πίτσα.
- ΑΝΤΡΑΣ:** Πίτσα εγώ; Έχω να φάω πάνω από χρόνο, το ξέχασες;
- ΓΥΝΑΙΚΑ:** Α, ναι. Σε πειράζει στο παχύ έντερο.
- ΑΝΤΡΑΣ:** Στο λεπτό.
- ΓΥΝΑΙΚΑ:** Τι παχύ - τι λεπτό; Έντερα είναι και τα 2. Στέλνεις e-mail;
- ΓΥΝΑΙΚΑ:** Τι!!!! παίζεις;
- ΑΝΤΡΑΣ:** Σκάκι. Μ' ένα τύπο στη Βενεζουέλα.
- ΓΥΝΑΙΚΑ:** (Ηχος μηνύματος. Το διαβάζει) Θα φάει λέει έξω.
- ΑΝΤΡΑΣ:** Πού έξω;
- ΓΥΝΑΙΚΑ:** Έχει μήτινγκ.
- ΑΝΤΡΑΣ:** Κι αυτή μήτινγκ;

ΓΥΝΑΙΚΑ: Τι θα έλεγες αν σου ζητούσα να χωρίσουμε;

ΑΝΤΡΑΣ: Κινδυνεύει η βασίλισσά μου.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Αυτό θα έλεγες;

ΑΝΤΡΑΣ: Ε;

ΓΥΝΑΙΚΑ: Τίποτα, άστο. Πάω για ύπνο. Μην κάνεις φασαρία άμα έρθεις, είμαι πτώμα.

ΑΝΤΡΑΣ: Ματ.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Καληνύχτα. (βγαίνει)

ΑΝΤΡΑΣ: (Αφού έχει βγει) Ε... Ναι, καληνύχτα.

Μένει μόνος. Εξακολουθεί το internet. Χαμηλώνουν τα φώτα.

2ο Γυμνάσιο Γαλατσίου

Πρόγραμμα θεατρικού παιχνιδιού με θέμα: Μικροί Διάλογοι, Μεγάλα Ερωτηματικά

« Ναι, το ξέρω, η πιο λεπτή ουσία δεν πιάνεται στο δίκτυ του λόγου. Μα απομένει πάντα κάτι, ένα λεπτό άρωμα, που μας δίνει το φρικίασμα και μας κάνει να δούμε τα αόρατα. »

N. Καζαντζάκης

Ο Βραχόκηπος

Κείμενα: Δεουδέ Αναστασία

Χαρακτήρες

Γιαγιά Σάσα

Παππούς Κώστας

Γραμματέας Καίτη

Κατασκευαστής Γιώργος

Μηχανικός Κλειώ

Αθήνα, αρχές δεκαετίας του '80, σ' ένα διαμέρισμα στην Κυψέλη

ΓΙΑΓΙΑ: Νάνι - νάνι το μωρό μου, νάνι - νάνι το γλυκό μου
Νάνι θάρθει η μαμά σου, να ησυχάσει η γιαγιά σου.
Κώστα τι ώρα είναι; Μου φαίνεται πως απόψε άργησε η
Κλειώ μας παραπάνω. Τι λες;

ΠΑΠΠΟΥΣ: Επτά και μισή. Αλλά νομίζω δεν έχει καθυστερήσει. Πάντα
μετά τις οχτώ δεν έρχεται; Την τελευταία εβδομάδα που
παραδίδουνε κιόλας μπορεί να κοιμόμαστε κι εδώ. Καλά
που φτιάξαμε το σπίτι της με παραπάνω δωμάτια. Κάποτε
ήθελε να φύγει από κοντά μας, και τώρα που παντρεύτηκε
θαρρώ πως καλοβλέπει μια πιθανή μας συγκατοίκηση.

ΓΙΑΓΙΑ: Είναι το μωρό βρε Κώστα, τι θες να κάνει; Ο άντρας της λείπει
τόσο συχνά στο εξωτερικό, εκείνη πνίγεται στο γραφείο,

τρέχει και στις οικοδομές, δεν υπάρχουν περιθώρια. Ή θα πάει το εγγόνι σε ξένα χέρια ή εμείς θα ξαναγίνουμε νιοί να το μεγαλώσουμε..... Ωχ και είμαι τόσο κουρασμένη!

ΠΑΠΠΟΥΣ:

Εμ Σάσα μου εσύ την ήθελες Πολιτικό Μηχανικό. Εσύ τη φανταζόσουν να καπετανεύει και να κουλαντρίζει ένα κοπάδι άντρες. Κορίτσι πράμα, άστο εκεί χάρω να γίνει μια νηπιαγωγός, μια δασκάλα βρε αδερφέ, μόνο της φούσκωνες τα μυαλά και τώρα δες τι τραβάμε όλοι μαζί.

ΓΙΑΓΙΑ:

Νάνι, νάνι η χαρά μας - νάνι κι έρχεται η μαμά μας. Νάνι, νάνι. Έλα μωρέ Κώστα. Αφού την έβλεπα, τόσο δυναμική, τόσο καλή μαθήτριά, να την αφήσω να περάσει όλη της τη ζωή σ' ένα διαμέρισμα ή να νταντεύει μωρά; Δεν άξιζε πού 'γινε επιστήμονας, πού 'χει κύρος και υπόληψη στην κοινωνία, που βγάζει τα χρήματα της και δεν έχει την ανάγκη κανενός, που γνωρίζει κόσμο, που θα μεγαλώσει το παιδί της με ό,τι του χρειάζεται χωρίς να στεναχωρηθεί και αισθανθεί μειονεκτικά.

ΠΑΠΠΟΥΣ:

Σάσα, νανούριζε εκεί πέρα και σώπαινε. Δεν μου τα λες καλά. Ποιος είπε να μη δουλεύει; Ποιος είπε να μην έχει δικά της λεφτά, νά χει το πουγκί της, την ανεξαρτησία της; Όμως μάνα και κόρη το παρακάνετε. Από τη μια μεγαλοπαντρεύτηκε, από την άλλη έκαμε το μωρό της και το απόθεσε σαν τη χελώνα τα δικά της στην άμμο της θαλάσσης. Έτυχε να μπορείς να νταντεύεις, νά 'χεις την υγεία σου, να καθόμαστε κοντά, να σε βλέπει καλά και ο γαμπρός. Ένα σωρό συγκυρίες ήρθανε και κάτσανε βολικά. Αλλιώς, το κουτσούνι μας θα το νανούριζε τώρα καμιά αλλοδαπή..... σχιστομάτα.

ΓΙΑΓΙΑ:

Νάνι το μωρό μου νάνι, κι' όπου το πονεί να γιάνει. Νάνι, νάνι νιο φεγγάρι, θάρθει ο ύπνος να το πάρει. Νάνι, νάνι.... Κώστα, η Κλειώ μας έπρεπε να σπουδάσει. Μην κοιτάς που η πολιτεία ακόμα δεν έχει καταφέρει να υποστηρίξει τη μικρομάνα. Πού είναι οι βρεφονηπιακοί σταθμοί, πού είναι τα επιδόματα τα αξιοπρεπή για να

πληρωθούν οι νταντάδες που θα μεγαλώνουν τα μωρά; Και πού είναι οι νόμοι που θα επιβάλουν τα ωράρια εργασίας τα ειδικά για εκείνες που έχουνε μωρά παιδιά;

ΠΑΠΠΟΥΣ:

Αχ μωρέ Σάσα, γεράσαμε και τίποτα δεν κατάλαβες. Το μικρό γυναικείο σου μυαλουδάκι, κάνει τις σκέψεις του τις περιορισμένες επηρεασμένο από τα πρωινάδικα της τηλεόρασης. Ποιο κράτος μωρέ είναι σε θέση να πληρώνει να υπάρχουν βρεφονηπιακοί σταθμοί όπως οι ιδιωτικοί; Τι πλούτο πρέπει νά 'χει, τι έσοδα, και τι επίπεδο κρατικών υπαλλήλων που να συμπεριφέρονται στα βρέφη σανάναι οι μανάδες τους; Σάσα, σκέψου πιο σφαιρικά. Ποιος θα αντικαταστήσει τη μάνα, όσα λεφτά και να του δώσεις; Ποιος ξένος, και μάλιστα σε χώρο εργασιακό, θα φερθεί στο μωρό σα νά 'ναι αυτός που το γέννησε;

ΓΙΑΓΙΑ:

Και, δηλαδή, τι θες να πεις; Να μη δουλεύουν οι γυναίκες, ε; Ξέρω πως τις θέλετε σκλάβες απλήρωτες, ξέρω.... μέσα κλεισμένες και υποταγμένες. Επειδή μου κάνεις τον προοδευτικό νομίζεις ότι δεν έχω καταλάβει τόσα χρόνια τι αγά έκρυβες μέσα σου; Θαρρείς πως ξέχασα με πόσο καμάρι παινεύσουν στα αδέρφια μου ότι με είχες κυρά και δεν με έβγαλες στο μεροκάματο; Σιγά μην άφηνα εγώ την Κλειώ μου αμόρφωτη. Να απλώνει το χέρι στον άντρα της για να πάρει ένα καλτσόν, να του ζητά για να κάμει ένα δώρο στη φιλενάδα της.....

ΠΑΠΠΟΥΣ:

Γυναίκα το παράκαμες. Μου φαίνεται σε χτύπησε η νύστα κατακούτελα και λες ότι θες. Πότε σου στέρησα χρήματα, πότε σε εμπόδισα να κάμεις ότι επιθυμούσες; Πότε κατάλαβες ότι ήθελα να σε εκμεταλλευτώ; Βασίλισσα δεν ήσουνα όλα τα χρόνια και είχες και όλα τα κουμάντα; Τι έπαθες απόψε; Το μόνο, που δε σηκώνουσιν κάθε πρωί να πηγαίνεις στο ξενοκάματο. Για σύνελθε σε παρακαλώ, μην παραλογίζεσαι.

ΓΙΑΓΙΑ:

Κώστα σώπαινε κι άσε με. Αλλιώς τα βλέπεις εσύ με τα δικά σου μάτια, τα μάτια του άντρα, κι αλλιώς εγώ. Τώρα

να μου πεις ότι η ανεξαρτησία και η ελευθερία θέλει κόπο και θυσία να σε παραδεχτώ. Και τη θυσία την κάνει πάντα αυτός που σκέφτεται με την καρδιά. Έτσι είναι, αυτό να μου πεις. Να δουλεύει η Κλειώ μου και ας βγει η ψυχή μου να την υπηρετώ..... Νάνι νάνι το μωρό μου

Αθήνα, στο γραφείο μεγάλης κατασκευαστικής εταιρείας, 2006

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΗΣ: Φωνάξατε τους υπεύθυνους μηχανικούς; Θα τρελαθούμε εδώ μέσα. 25 Μάρτη και δε μου έχετε παραδώσει τα τελικά σχέδια; Οι μακετίστες περιμένουν και ο Μπαρμπόγλου θα μας κρεμάσει όλους. Ή μήπως έχουν σχόλη σήμερα; Τι είμαστε; Δημοτικό σχολείο να γιορτάσουμε την Εθνική μας επέτειο;

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: Ηρεμείστε να σας ενημερώσω. Με πήρανε τηλέφωνο οι δύο από τους τέσσερις μηχανικούς και μου είπαν ότι παραδίδουν το απόγευμα. Μην εξάπτεστε, όλα θα πάνε καλά, θα...

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΗΣ: Α κατάλαβα, μόνο η Κυρία πως την είπαμε δεν είναι έτοιμη. Αλλά εγώ φταίω. Τι τα θέλω τα θηλυκά στην οικοδομή; Ρίχτες στο τηλέφωνο, συγγνώμη Καίτη δηλαδή, και στο γράψιμο των συμβολαίων. Για τίποτα άλλο δεν κάνουν. Ξέρω εγώ, αλλά ας όψεται ο πρόεδρος που επέμενε. Την έχει 25 χρόνια στο γραφείο μου έλεγε και κάνει για εκατό άντρες. Άκου υπερβολές.....

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: Και είχε δίκιο. Η κυρία Κουμεντάκου είναι συνεπέστατη. Τα έφερε πρώτη από όλους και μάλιστα τα σχέδια του Νηπιαγωγείου με δυο εναλλακτικές προτάσεις. Είχε δίκιο ο πρόεδρος. Από νεαρή είναι στην επιχείρηση και ακόμη και στην εγκυμοσύνη της δεν έχασε μέρα πέρα από τα φυσιολογικά προβλεπόμενα.

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΗΣ: Δε ξέρω, δε ξέρω. Όπου έχω περάσει καλύτερα συνεργάζομαι με τους μηχανικούς παρά με τις μηχανικές. Αυτές ή τίποτα γεροντοκόρες θά 'ναι που θα φοβάσαι να τους πεις καλημέρα ή τίποτα λουφαδόρες για φτύσιμο. Δεν τις

Βρίσκεις πουθενά, ειδικά όταν πνίγεσαι. Για σας εδώ δεν κατέχω, πρώτη φορά συνεργαζόμαστε...

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ:

Γι' αυτό δεν ξέρετε. Η κυρία Κλειώ κρατάει το γραφείο. Από τότε που φτιάξαμε το Ειρήνης και Φιλίας, τότε πρωτοήρθε εδώ μόλις είχε αποφοιτήσει από το Μετσόβιο Πολυτεχνείο. Θυμάμαι ήταν Μάρτης σαν και τώρα που ο Μπαρμπόγλου, νέος κι εκείνος, ήθελε να πνεύσει άλλος άνεμος στην επιχείρηση. Η δουλειά εκείνη ήταν τεράστια. Μια μέρα η Κυρία Κλειώ μπαίνει μέσα και ζητάει να τον δει. Με μιαν αυτοπεποίθηση μα και έναν σεβασμό αξιοθαύμαστο. Έδωσε το βιογραφικό της, είχε πει ότι έμαθε από τις εφημερίδες για το project του Σταδίου και την ενδιέφερε πολύ. Ο Μπαρμπόγλου, σας είπα ήταν πρωτοπόρος, αλλά μπορεί και να του άρεσε και δέχτηκε. Από τότε εκτινάχθηκαν οι δουλειές στα ύψη. Μηχανικοί έρχονται και φεύγουν, η κυρία Κλειώ αρχιστράτηγος.

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΗΣ:

Κλειώ την είπες, Κουμεντάκου; Κάτι μου λέει το όνομα. Αλλά ας είναι για να δω τι σου έχει φέρει. Τα πολλά λόγια είναι φτώχεια. Και ξέρεις εγώ είμαι και άπιστος Θωμάς. Αν δεν δω δεν πιστεύω. Φέρε μου βρε Καίτη τα σχέδια να ρίξω μια ματιά μέχρι να φανούνε και οι υπόλοιποι..... Άκου εκεί, γυναίκα νά πρωτοπαραδώσει.....
Πω, πω.... Οφείλω να ομολογήσω ότι πετάει. Και χειρίζεται και τον υπολογιστή παιχνιδάκι.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ:

Σας τά 'λεγα εγώ. Κι έχει μεγαλώσει και ένα παιδί. Μωρό στην κούνια, η μάνα της το ντάντευε, γιατί ο άντρας της όλο ταξίδευε, αλλά αυτή το κανάκευε από το τηλέφωνο. Μια φορά θυμάμαι, θά 'ταν το παιδάκι στο Δημοτικό, ήταν πάλι 25η Μάρτη και είχε ρόλο σε θεατρικό. Η κυρία Κλειώ επέβλεπε το γήπεδο των Βριλλησιών, μέρα παραμονή και να βρέχει ο Θεός με το τουλούμι. Χτυπάει το τηλέφωνο, τότε δεν είχαμε ακόμη τα κινητά, και ήταν ο πατέρας της έξαλλος. Μας είπε ότι θέλει την κόρη του να της θυμίσει για τη γιορτή του μικρού στο σχολείο. Παίρνει το τηλέφωνο ο

ίδιος ο Μπαρμπόγλου, ζητά συγνώμη από τον ανθρωπάκο, λέει ότι η κυρία Κλειώ δεν είχε ζητήσει άδεια και ότι δεν ήξερε το θέμα και ότι θα την ειδοποιούσε. Σας λέω ότι πήγε ο ίδιος και την πήρε από την οικοδομή για να την πάει στο σχολείο του παιδιού της.

Αυτή είναι η κυρία Κλειώ

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΗΣ: Χμ... Μου φαίνεται πως είναι αξιέπαινη η κυρία Κλειώ σας. Τα σχέδια πετάνε σε βαθμό που μάλλον δε θα περιμένω να δω κάτι άλλο. Αλλά τόση ώρα ψάχνω να βρω τι μου λέει το όνομά της. Αθηναία είναι, εσύ Καιτούλα που τα ξέρεις όλα

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: Τα ξέρω όλα, γιατί είναι η δουλειά μου να τα ξέρω όλα. Και τα επαγγελματικά και τα προσωπικά, και τις βαθιές τις σκέψεις όποιου περνά τούτη την πόρτα. Γιατί αν η κυρία Κλειώ είναι εδώ 20 χρόνια εγώ είμαι 27. Μαζί με το Μπαρμπόγλου κάνουμε τις προσλήψεις είτε των μηχανικών είτε των εργατών. Και μπορεί νάχω περάσει μόνο έξω από το Μετσόβειο Πολυτεχνείο, τότε στα γεγονότα του '73, αλλά πουλάω κι αγοράζω πολλούς αποφοίτους του. Καταλάβατε;

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΗΣ: Καλά ντε, δεν σε είπα και καμπούρα, απλά κατάλαβα ότι χώνεσαι παντού. Αλλά το Κουμεντάκου κάτι μου λέει. Άραγε είναι Κυψελιώτισσα; Είχα μια γειτόνισσα Κουμεντάκαινα, πούχε μια κόρη, μικρότερή μου στην οδό Κερκύρας στην Κυψέλη. Θυμάμαι λοιπόν, βγαίναμε τ' αλάνια να παίξουμε μπάλα τέλη της δεκαετίας του εξήντα, και ρίχναμε τη μπάλα στην αυλή. Έβγαινε λοιπόν η κυρά να μας τη δώσει κι έλεγε «Άντε παρακάτω παλικάρια μου και διαβάζει το κορίτσι μου». Θά 'τανε τότε Γυμνάσιο η κοπελίτσα και η κυρά Σάσα, έτσι τη λέγανε την Κουμεντάκαινα, καθότανε πίσω από το παραθύρι στο κέντημα και την άκουγε να της λέει τα μαθήματα. Αλάνια εμείς τότε, κλωτσάγαμε δυνατότερα.

Λες νά 'ναι η θυγατέρα της;

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: Πάντως είναι Κυψελιώτισσα και η μάνα της, θεός σχωρέστην, έφυγε πριν τέσσερα χρόνια, είχε το όνομα Σάσα. Τη στήριξε πολύ την κυρία Κλειώ στο μέγαλμα του παιδιού.

Ο πατέρας της ο κυρ-Κώστας έφυγε νωρίτερα με το καημό ότι η θυγατέρα του έμεινε με ένα παιδί. Και μάλιστα κορίτσι. Τι να λέμε κι εμείς που δεν αξιωθήκαμε κανένα.....

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΗΣ: Βρε η Κλειώ της κυρά-Σάσας είναι. Πώς τα φέρνει η ζωή! Μετά από τόσα χρόνια! Τελικά την τσιμεντώσαμε την Αθήνα, αλλά η ψυχή της δε βγήκε ακόμα. Οι μυρωδιές από τις μονοκατοικίες της Κερκύρας θολώνουν τα μάτια μου. Σα μουσική οι φωνές των νοικοκυράδων..... άντε παρακάτω παλικάρια μου..... διαβάξει το παιδί.....

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΕΠΕΑΕΚ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ
ΣΥΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΤΗ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

Η ΠΑΙΔΕΙΑ ΣΤΗΝ ΚΟΡΥΦΗ
Επιχειρησιακό πρόγραμμα
Εκπαίδευσης και Αρχικής
Επαγγελματικής Κατάρτισης

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΣΧΟΛΗ
ΤΜΗΜΑ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑΣ